…RDE JAAR. N°. 966 — 1840. — WOENSDAG, 23 DECEMBER.

DE AVONDBODE,

Abonnement
aan het bureau van het blad,
Warmoesstraat, N°. 206.
alle Boekhandelaars en Postkantoren van het Rijk.

Brieven, Gelden, *enz.*, moeten *franco* worden ingezonden.

ALGEMEEN NIEUWSBLAD

Prijzen
voor 3 maanden
te *Amsterdam* ....
en *Buitensteden* franco........
Advertentiën.
Zeven regels of minder........
Elken regel meer........
Zegel voor elke Advertentie en herhaling.

voor Staatkunde, Handel, Nijverheid, Landbouw, Kunsten en Wetenschappen.

NEDERLANDEN.

ZITTING VAN DE TWEEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

Maandag 21 December.

…de zitting van heden, die ten half elf ure, onder het voorzitterschap …r. Backer, is geopend, en waarin 50 leden tegenwoordig zijn ge…, zijn allereerst de notulen van het verhandelde in de vorige zitting …ekeurd.

…ne Excellentiën de ministers van justitie, van buiten- en binnenland… zaken, van financiën, van marine en koloniën, en de directeur-gene… van oorlog, van de hervormde eeredienst en van de roomsch katholijke …ienst, zijn in de vergadering tegenwoordig.

…n aantal ingekomen verzoekschriften, meestal bezwaren aanvoerende tegen …zigingen in het tarief, worden in handen der commissie *ad hoc* gesteld.

…e algemeene beraadslagingen over de begrootingswetten over 1841 wor… geopend.

…e heer Star Busman heeft het eerst het woord. Bij het intreden van … nieuw tijdperk, en nu de nadeelige vermoedens, die zich omtrent den … der schatkist hadden verbreid, zich maar al te zeer bevestigd heb…, is de beraadslaging over de begrootingswetten gewigtiger dan ooit. …toestand der geldmiddelen en de ontzettende vermeerdering der staats…ld zijn wel geschikt, om ieder waarachtig vriend des vaderlands met …ere gewaarwordingen te vervullen. Doch de billijkheid vordert, te …nnen, dat de oorzaken van het betreurenswaardig verledene geens… allen bij de Regering liggen. De spreker werkt dit denkbeeld nader … en herinnert den veegen toestand des vaderlands in 1813, de mil…en, door den veldtogt van 1815 verslonden, de later gevolgde natuur…rampen, de oorlogen op Java en de ontzettende kosten, die de te lange …rding tegenover België heeft noodzakelijk gemaakt. Maar, terwijl hij …lles erkent, meent hij, dat men daaruit lessen voor de toekomst moet …en. Hij ziet onoverkomelijke bezwaren tegen het aannemen eener be…ling van 63 millioen, die door de middelen niet behoorlijk is gedekt, … naar zijne overtuiging, in het volgende jaar een nieuw deficit zal doen …an. Men zegt wel, dat deze begrooting als eene crediet-wet moet wor… beschouwd; maar elke begrooting is in eenen zekeren zin transitoir. …min kan hij toegeven, dat er eene zedelijke verpligting op de natie … om bij den aanvang eener nieuwe Regering een bewijs van vertrouwen …ven. De lasten der natie zijn hoog en moeten nog [illegible]. …ie natie bestaat de overtuiging niet, dat alle uitgaven van den staat …ekt voor geene vermindering meer vatbaar zijn. Ook de spreker koestert … overtuiging niet, en daarom zal hij, zonder thans in verdere bijzonder…en te treden, tegen sommige hoofdstukken van de begrooting moeten …men.

…e heer Röell zegt, dat hij met de aanneming der leenings-wetten een …um van vertrouwen heeft geschonken, maar bij de beoordeeling der be…otingswetten niet kan afwijken van de regelen, welke de grondwet en het …ng der ingezetenen voorschrijven.

…ij heeft het besluit niet genomen, om in elk geval voor of tegen te …men, maar verklaart zich bij voorraad tegen het eerste hoofdstuk, we… onduidelijkheid in den vorm; tegen het derde en tiende, wegens het …; doch treedt voornamelijk in bijzonderheden aangaande het verkieslijke … afbetaling van de schuld aan de Handel maatschappij, ten einde daar… de opcenten te doen vervallen. De inlichtingen nopens de mogelijkheid … het wenschelijke van dien maatregel moeten zijn besluit over de wet … middelen regelen.

…ij de behandeling van het onderwerp der nationale nijverheid geeft hij … voorraad zijn voornemen te kennen, om de bezwaren van handel en …epvaart tegen het bestuur dier nijverheid, wegens de gouvernements…dienst, te doen gelden, en het bewijs van de gegrondheid dier sedert … bestaande, doch zonder gevolg gebleven klagten, te leveren.

…e heer van Rappard doet hulde aan de openhartigheid en welwillend…d van den nieuwen minister van financiën; maar beweert desniettemin: … dat de begrooting onvolledig is; en 2°. dat de voorgedragen middelen …enoegzaam zijn, om de uitgaven te dekken. De onvolledigheid der …rooting betoogt de spreker door te wijzen op het niet uittrekken der in…sten en uitgaven van den hoogen raad van adel, en door uit te weiden … het fonds tot aanmoediging der nijverheid, waarvoor in het afgeloopen jaar nog twee tonnen schats zijn uitgegeven, alsmede over dat van kwade posten, waaruit vroeger een deel der perceptie-kosten van 's rijks belastingen zijn betaald, en van welke fondsen echter geenerlei melding op de begrooting wordt gemaakt. Hij verklaart zich bij deze gelegenheid een' tegenstander van alle zoogenaamde bescherming der nijverheid. Hij spreekt verder over den post van 5 millioen, tot verbetering van het muntwezen, en over de kosten der stoomsleepdienst. De wettigheid van het met de handelmaatschappij gesloten verdrag kan, zijns inziens, op goeden grond worden betwist. De onvolledigheid der begrooting blijkt al verder, omdat daarop geene sommen zijn uitgetrokken voor de aflossing van de 4½ pCts. schuldbrieven op het syndicaat, voor de renten der onlangs toegestane leeningen, voor die, betrekkelijk de droogmaking van het Haarlemmer Meer en voor de behoeften van het burgerlijk pensioenfonds. Het tweede punt, de ongenoegzaamheid der middelen, wordt, zoo als de spreker zegt, reeds blijkbaar, als men aan de zoo even opgenoemde, niet uitgetrokken uitgaven denkt. Maar daarenboven meent de spreker, dat de middelen niet zoo veel zullen opbrengen, als thans wordt geraamd. Die ramingen zijn daarom vooral onzeker, omdat zij ook op verhooging van belasting berusten, en de ondervinding heeft geleerd, dat eene belasting geenszins meer opbrengt, naarmate zij hooger wordt opgedreven. Zoo bragt de belasting op het gemaal, onder de regering van koning Lodewijk, toen de belasting zelve driemaal hooger was dan thans, in de provincie Gelderland *f* 80,000 's jaars minder op, dan in onzen tijd. De meerdere ontvangsten, die men uit de verhooging van het tarief verwacht, zullen waarschijnlijk, ten minste voorcerst, wegvallen. Ten slotte betoogt de spreker ook door berekeningen, dat onderscheidene der thans in ontvangst gebragte posten eene wezenlijke schuldvermeerdering aanduiden. Het evenwigt tusschen ontvangsten en uitgaven is alzoo verbroken, en den spreker zou slechts overblijven, om zijne meening omtrent de middelen van herstel te ontwikkelen; doch daarvoor zal in den loop dezer beraadslagingen nog eene betere gelegenheid komen, en hij behoudt zich voor, om daarvan gebruik te maken.

De heer Hooft, na betreurd te hebben, dat de twee vacaturen voor Noord Holland, sedert drie maanden bestaande, in de volksvertegenwoordiging, nog niet vervuld zijn, van oordeel zijnde, om eenige algemeene bedenkingen over het geheel der begrootingswetten in het midden brengen, zegt niet over elk derzelven het woord te willen voeren.

Hij maakt eene hoofdbedenking tegen de wet op de middelen, omdat dezelve eene verhooging [illegible], die veel tegenstand moet ontmoeten door de verhooging der opcenten, en bovendien der 13 opcenten, vroeger voor het syndicaat geheven, welke hij meent, dat op de begrooting der middelen uitgedrukt moesten zijn en niet verscholen in het saldo van *f* 2,911.940, — in het hoofdstuk der financiën (9de wet) als uitgaaf ingebragt en door den niet gedrukten staat litt. G toegelicht; hij noemt dit niet duidelijk, noch regelmatig. Verder geeft hij toe, dat men bij het ontwerpen van eene staatsbegrooting niet altijd letten kan op de voorhanden zijnde middelen, om de uitgaven te bestrijden; maar daar opcenten alleen behooren te dekken buitengewone uitgaven, zoo gelooft hij, dat de uitgaven niet hooger moeten geraamd worden, dan tot daar, waar de gewone middelen strekken, en men, buitengewone middelen aanwendende, de noodzakelijkheid van de uitgaven, waarvoor dezelve moeten dienen, volledig moet bewijzen. Men heeft wel gezegd, dat de nu voorgedragene onmisbaar zijn; maar dat kan hem niet voldoen, na al wat in het vorige jaar is voorgevallen, daar elk minister in zijn vak, gedachtig aan de verzekeringen bij de discussiën der laatste begrooting gegeven, zich had moeten beijveren, om, in plaats van hoogere, lagere ramingen voor te dragen; alle de pogingen dezer vergadering destijds aangewend, nu niets opleverende dan het antwoord, dat deze begrooting naar waarheid is opgemaakt.

De spreker stemt toe, dat er vele kosten zijn, die voor geene inkrimping vatbaar zijn, maar kent er vele, die nuttig, maar niet noodzakelijk zijn, bij voorbeeld die voor kunsten en wetenschappen bij binnenlandsche zaken, als welke geene buitengewone middelen schijnen te wettigen.

Hij was voornemens om algemeene aanmerkingen te maken, en komt dus in geene bijzonderheden, een punt evenwel uitgezonderd, en dat is de vraag, of de houders der 3½ en 4½ pCts. schuldbekentenissen met een *pro memorie* kunnen tevreden gesteld worden, in stede van eene toegezegde aflossing, op een tijdstip, dat eene nieuwe leening openstaat en de kapitalisten eerstdaags tot eene nieuwe geldopneming aangespoord zullen moeten worden.

De spreker eindigt met zijn leedwezen te betuigen van er niet toe te kunnen komen, van voor alsnog, even als vroeger, een votum van vertrouwen te schenken, en onderscheiden wetten der begrooting niet te zullen kunnen aannemen.

De heer Gouverneur acht zich verpligt, om aan de nieuwe regering een bewijs van vertrouwen te moeten geven, door de aanneming ook van deze wetten. Wij keeren terug, zegt hij, uit eenen staat van verwikkeling en misrekening. De taak der nieuwe regering is groot en moeijelijk. Zij behoort, bevrijd van den kommer der gewone huishouding, tijd te hebben, om zich te wijden aan de verbeteringen, die zij voor heeft. Veel is reeds gedaan om vertrouwen in te boezemen. Bij de behandeling der tegenwoordige begrootings-wetten zijn van de hoofden van alle departementen zonder onderscheid, inlichtingen ontvangen, oneindig meer voldoende, dan die vroeger werden gegeven. De kamer heeft veel beter inzage in de koloniale aangelegenheden erlangd, dan te voren: er zijn staten omtrent het leger overgelegd, die niets te wenschen overlaten. De *conditio sine qua non* van het vorige jaar, de volledige opening omtrent het financie-wezen, is vervuld, en zoo er nog duisterheden overblijven, moet men niet vergeten, dat de minister van financiën ophelderingen heeft moeten geven, omtrent eenen verwarden staat van zaken, die jaren lang heeft voortgeduurd. Er is veel in de handelingen der regering, dat hem vertrouwen doet stellen op hare goede inzigten, op hare wenschen tot bevordering van het gemeen overleg. Het cijfer der begrooting bereikt, het is waar, eene beklagenswaardige hoogte, maar dit is het onzalig gevolg van het vroeger gebeurde, en de begrooting is toch in allen gevalle als transitoir aan te merken. Ten slotte verklaart de spreker zich tegen het door den minister van financiën vooruitgezette gevoelen, dat de toelage der kroon, als bij de grondwet vastgesteld, slechts bij wijze van maatregel van orde op de begrooting wordt gebragt.

De heer van Heloma zal zich verpligt zien aan verscheidene der voorgedragen begrootingswetten zijne stem te weigeren, om redenen, die hij in de tweede afdeeling, waartoe hij de eer had te behooren, reeds in het breede heeft ontwikkeld. Het nader inzien, hetwelk hem de betrekking van lid der kamer, die hij eerst sedert eenige maanden vervult, omtrent 's rijks geldmiddelen heeft doen verkrijgen, heeft hem de overtuiging ingeboezemd, dat maar al te dikwijls de door het volk opgebragte penningen met verkwistende hand zijn uitgegeven. De [illegible] der zoo hoog opgevoerde uitgaven hebben bij den spreker een treurig gevoel opgewekt. Daartoe behooren toch nieuwe lasten voor den reeds zoo zeer gedrukten grondbezitter, terwijl de bezitter van effecten vreedzaam en zonder eenig buitengewoon bezwaar zijne renten blijft trekken. Daartoe behooren verder nieuwe opcenten op het geslagt, zout, zeep, bieren, azijnen, enz., en dus op eerste levensbehoeften. Vooral echter beklaagt zich de spreker over de 10 nieuwe opcenten, die men op den accijns van den turf wil heffen. Hij kent de zaak der veenderijen van nabij, en meent te kunnen verzekeren, dat deze nieuwe verhooging van opcenten het ongeluk en den ondergang van menig nijver huisgezin zal na zich slepen. Ten slotte herhaalt hij met nadruk zijn reeds in de afdeeling geuit verlangen, dat, bij den benarden toestand van 's rijks geldmiddelen, bij voorkeur de renten der effecten, de tractementen, pensioenen en wachtgelden der ambtenaren, niet de grondbezitters of veenlieden, mogen worden bezwaard.

De heer Junius van Hemert beschouwt de voorgedragen wetten in verband met het tijdstip, waarin zij worden ingediend, als transitoir en geschikt om den weg te banen tot eene betere regeling van 's rijks geldmiddelen. Hij zal dus aan de voorgedragen begrooting zijne stem geven, doch doet dit slechts voorwaardelijk, vooral ook, omdat hij voor het volgende jaar eene vernietiging van het zoogenaamde capitalisatie-contract tusschen het bestuur der oost indische koloniën en de handelmaatschappij verlangt. Reeds de wettigheid van dat contract is aan gewigtige bedenkingen onderhevig; maar de spreker acht zich daarenboven in gemoede overtuigd, dat het, in verband met andere daaruit voortgevloeide overeenkomsten, nadeelig voor 's rijks geldmiddelen is. Ook naar aanleiding van een onlangs uitgegeven geschrift, dat in aller handen is, beweert de spreker, dat indien men, na de verwerping der wet van 56 millioen, een' anderen maatregel tot aflossing der schuld van de handelmaatschappij had voorgedragen en aangenomen, de thans

MENGELWERK.

EEN DANDY.

…ERIDAN, de geestige schrijver van *de school der kwaadsprekendheid* (school of scandal), zat, even als vaak het geval met andere groote geniën, … en na hem het geval was, en is, diep in schulden, en men kan dus … bevroeden, dat het bezoek, hetwelk hij van den kleedermaker FRANCIS …SON op zekeren morgen ontving, hem niet bijzonder welkom was, daar … den *honourable* kwam verzoeken, om hem de honderd pond sterling, …ke hij hem sedert tien jaren schuldig was, te betalen.

De goede GIBSON had geen zeer bevallig voorkomen, en daarenboven eenen …chtigen bult, terwijl zijne beenen, hetzij hij stond of ging, eene vol…akte X vormden. Bij eene hevige aandoening stamelde hij gewoonlijk op … allerkoddigste wijze. Eerst was hij zeer nederig, met den hoed in de …d en met smekende stem komen verzoeken om bij mijnheer te wor…n toegelaten, en had ten dien einde zich tot den kamerdienaar van …RIDAN gewend. De kamerdienaar, dit behoeft naauwelijks gezegd te …rden, had natuurlijk geweigerd om den onbeschaamde, die deze vruch…looze poging voor de honderdste maal herhaalde, bij zijnen meester toe te …n. Het mannetje zuchtte, beefde, grijnsde en wapende zich eindelijk … moed en verklaarde stout weg, dat hij zich niet zou verwijderen, dan … hij sir RICHARD SHERIDAN gesproken had. De kamerdienaar lachte … in het aangezigt uit, doch dit belette echter den snijder niet om in … antichambre op eenen stoel te gaan zitten en te wachten. Een geheel … verliep. Daar hoorde hij de stem van SHERIDAN in een nabij gelegen …trek. Met éénen sprong had GIBSON de deur van hetzelve bereikt en ge…nd, en stond weldra tegenover den man, dien hij zoo gaarne wenschte te …ken.

« Wat wilt gij, meester! » riep het lid van het huis der gemeenten. « Hoe … gij op eene zoo ruwe wijze tot in mijne studeerkamer doordringen. »

« Sir RICHARD, » hernam de kleedermaker, zonder zich van zijn stuk te … brengen, « omdat men mij beleedigt, en ik geenszins de geringe … kan opgeven, die ik van u te vorderen heb; ik moet u zeggen, dat ik mij in groote geldverlegenheid bevind. Verschillenden mijner schuldenaars doen even als gij, en betalen mij niet. Intusschen dringen de kooplieden, die mij stoffen leveren, mij, om te voldoen; ik moet heden honderd pond betalen. Zoo ik dat niet kan, ben ik volkomen ongelukkig; reeds is mijn magazijn in beslag genomen, en ik wordt arm en onteerd. Om 's Hemels wil, sir RICHARD, betaal mij de honderd pond, die gij mij schuldig zijt; ik zal er u zoo dankbaar voor zijn, alsof ik die van u ten geschenke ontving. »

SHERIDAN barstte in luid gelach uit.

« Wat droes, mijn goede man, van waar haalt gij toch al dien pathos? Ik heb geen' shilling in de zak, en gij komt mij om honderd pond vragen? Had ik zoo veel geld, dan zoudt gij mij thans niet aan het werk vinden, maar mistriss BELLINGTON verlangt eenige versierselen, en om die te kunnen koopen, moet ik arbeiden. »

« Sir RICHARD, ik herhaal het u, mijn crediet staat op het spel, het geldt mijne eer, mijn leven, want ik zal de schande, die mij bedreigt, niet kunnen verdragen. »

« Schande! Gij houdt het voor schandelijk, om deurwaarders in uw huis te hebben? Integendeel, niets is zoo eervol, niets kenmerkt meer den grooten heer. Kom ga heen, meester GIBSON, en laat mij werken — de Hemel bescherme u. »

De kleedermaker wischte de tranen af, die langs zijne gloeijende wangen stroomden.

« Ik wil geld hebben, » sprak hij met van woede stamelende stem.

SHERIDAN schelde; een kamerdienaar trad binnen, en op een teeken van zijnen heer, nam hij den indringer bij den arm, om hem de deur uit te zetten. Deze klemde zich aan de schrijftafel, en sleepte die mede, wierp haar omver, en weldra heerschte er, in het studeervertrek, eene vreeselijke wanorde. Papieren, boeken, eene gebroken inktkoker, alles lag onder elkander verspreid op het vloertapijt. Op dat oogenblik traden twee heeren in het vertrek, en schaterden van lagchen, bij het zien van dit vreemd tooneel.

« BUMMEL, » riep de jongste tegen die hem vergezelde, « ik houd honderd pond op den snijder. »

« Ik op den kamerdienaar, » antwoordde de toenmalige wetgever der mode.

« Houd u goed! JOHN! »

« Pas op, bogchel! »

« JOHN, draai hem beentje! »

« GIBSON, geef hem! »

« Hoe is het, JOHN; gaat gij achteruit. »

« Ha, ferm, de snijder bijt! Nog twintig pond! »

Zij lachten, applaudisseerden en schertsten, alsof zij een hanengevecht of eene boxpartij bijwoonden; eindelijk werd GIBSON, buiten adem en geheel met builen bedekt en bloedende, onder zegekreten de kamer uitgeworpen. De jongeling wierp BUMMEL verachtelijk zijne beurs toe.

« Gij hebt het gewonnen, » zeide hij, « daar is het geld. Zeg eens, SHERIDAN, kunt gij niet met ons gaan? WALKER vervaardigt een tuig voor mij, van eenen nieuwen vorm, en gij weet, dat, wat deze menschen niet onder onze oogen doen, zelden goed gaat. Kom mede, ik ben verlangend om uw idée te hooren, betreffende het vastmaken van de teugels; BUMMEL wil ze aan elkander hebben, doch ik gescheiden. »

« Gij weet, » hernam SHERIDAN, « dat heden in het huis der gemeenten de bill betreffende het voorstel van de dotatie aan den prins VAN WALLIS, die sedert een jaar meerderjarig is, zal behandeld worden. De kanselier sir WILLIAM PITT zal dit heerlijk denkbeeld, door koning GEORGE zelve in de kamer gebragt, verdedigen. FOX moet dezelve bestrijden, en, denkt gij nu, dat SHERIDAN, dien de prins met zijne vriendschap vereert, bij deze belangrijke gelegenheid zwijgen za!? Vergun mij dus deze papieren op te rapen en de rede af te werken, die ik voornemens ben te houden. Zijt gij ook niet van dat gevoelen? »

« Neen, bij mijne ziel niet! » hernam de jongeling. « De vraag omtrent de teugels is te belangrijk, niet waar, BUMMEL? Kom, WALKER, wacht ons; doe uw japon uit, en ga mede. »

« Wel beschouwd, » sprak SHERIDAN, « hebt gij gelijk, weg met het studeren! ik zal des te welsprekender zijn, wanneer ik mijne redevoering niet vooraf stel. »

De drie heeren verlieten het studeervertrek van SHERIDAN, en gaven den koetsier bevel om naar den beroemden zadelmaker te rijden. Onderweg sprak men van niets anders dan van boxpartijen, actrices, bevallige vrouwen wedrennen.

« Wie heeft het bij den wedren van gisteren gewonnen? » vroeg SHERIDAN. — Ik kon er niet bij tegenwoordig zijn. »

voorgestelde nieuwe opcenten niet noodig zouden zijn geweest, en op Java het geldgebrek zou zijn voorgekomen, hetwelk daar reeds tot den verkoop van producten, tegen het belang van onzen handel en scheepvaart, geleid heeft. De spreker dringt dus op de vernietiging van het capitalisatie-contract aan.

De heer van Goltstein zegt, dat het voor hem bemoedigend is geweest, de verklaring te hooren, dat het tegenwoordig budget slechts is provisioneel, en dus tot geene gevolgtrekkingen voor latere meer regelmatige begrootingen zal leiden. De spreker meent toch, dat in de tegenwoordige begrootingswetten vele onregelmatigheden bestaan; dat hoogst belangrijke posten, zelfs voor de renten van een deel der staatsschuld, niet zijn uitgetrokken. De uitkeering van 5 millioen aan de handel-maatschappij had op de begrooting moeten voorkomen; terwijl ook, zijns inziens, de overeenkomst, betrekkelijk die uitkeering, moeijelijk met de grondwet is overeen te brengen. De uitgaven worden niet door de gewone inkomsten bestreden, zoo als reeds uit de verklaring van den minister zelven blijkt, volgens wien het gezegde van Gogel nog toepasselijk is, dat eene natie zonder te groot bezwaar jaarlijks 50 millioen kan opbrengen, terwijl thans de voorgestelde uitgaven 63 millioen bedragen. Hij verheft zich tegen het nog steeds heerschend stelsel van belastingen, hetwelk betrekkelijk het meest op minvermogenden drukt en de renteheffers van den staat niet bereikt. Indien hij, niettegenstaande alle deze bezwaren, toch aan sommige der voorgestelde wetten zijne stem geeft, geschiedt dit alleen, omdat hij zich met betere uitzigten voor de toekomst vleit.

De heer Verweij-Mejan zegt, dat de toestand onzer geldmiddelen eene scherpe kritiek van het constitutioneel beheer is, zoo als dit in de laatste jaren hier te lande is gevoerd. De bemoeijingen der staten-generaal zijn meerendeels al zeer ijdel geweest. Zij hebben jaar op jaar wetten wegens het financie-wezen aangenomen, die men niet ten volle kon of wilde uitvoeren. Onwillekeurig herinnert men zich hier het gezegde van Montesquieu: *Le gouvernement représentatif corrompu est le pire des gouvernements.* Dit alles behoort echter tot het verledene. Hij heeft vertrouwen in de nieuwe regering, vertrouwen in de edele bedoelingen van dengene, wien het niet constitutioneel is hier te noemen; vertrouwen in den staatsman, die het moeijelijk beheer der financiën op zich genomen heeft. Maar de constitutionele regering is geene regering van blind geloof. Ook de vorige regering is met de edelste en beste bedoelingen begonnen, en de spreker herinnert zich, dat in eene der proclamatiën van December 1813 eene stellige verklaring tegen alle vermeerdering van staatsschuld voorkomt. Vele bezwaren blijven bij hem tegen de begrootingswetten bestaan. Niet alle posten van noodzakelijke en onvermijdelijke uitgaven zijn daarop gebragt; het is bij den spreker twijfelachtig, of de voorgestelde verhooging van belastingen wel eene verhooging van inkomsten zal zijn; en het is maar al te zeer te vreezen, dat ook het jaar 1841 met een te kort zal eindigen. Als hij desniettemin zich zelven afvraagt, of door de afstemming der tegenwoordige wetten veel gewonnen zal worden, is het antwoord zeer twijfelachtig. Er zal dan toch weder eene crediet wet moeten volgen, die in het wezen der zaak van de tegenwoordige begrootings-wetten weinig verschilt. De spreker behoudt zich zijne stem voor, en zal den verderen loop der beraadslagingen afwachten.

De heer Schimmelpenninck zegt, dat hij thans enkel voor eene quaestie van orde het woord opvat, en dringt er op aan, dat de sprekers zich voor het tegenwoordig oogenblik tot de algemeene beraadslagingen bepalen en niet in bijzonderheden treden, die eerst bij de behandeling van de afzonderlijke wetten te pas komen.

De heer Luijben beschouwt de tegenwoordige begrootingswetten enkel als transitoir. Hij ziet daarin nog vele gebreken, maar zal, desniettemin, aan die wetten zijne stem geven; hetgeen niet het geval zou geweest zijn, als het vroegere stelsel van mystificatie en begoocheling voortdurend gevolgd ware geworden. Hij loopt vervolgens de onderdeelen der begrooting kortelijk door, en brengt omtrent of ter gelegenheid van een aantal posten bedenkingen in het midden. Hij keurt de overbrenging der ƒ 50,000 voor de paleizen naar het eerste hoofdstuk zeer goed, en verklaart de bepaling van het inkomen der kroon op 15 tonnen gouds in dien zin op te vatten, dat onder die som de inkomsten der afgestane domeinen begrepen zijn. Hij dringt aan op de indiening der wet op de algemeene rekenkamer; op het supprimeren van eene der hoogescholen; op het overbrengen van het toezigt over het lager onderwijs bij de provinciale staten; op het supprimeren of inkorten der kweekschool van schoolonderwijzers; van alle welke inrigtingen hij het nut niet betwist, maar welker voortdurend bestaan, bij den benarden toestand der schatkist, *bedenkelijk is. Hij verklaart zich ten slotte regtstreeks tegen* eene gedwongen geldheffing, en wel, omdat de nieuwe regering daardoor, misschien voor altijd, zou worden gedepopulariseerd.

De heer Luzac verklaart zich met veel warmte tegen den loop, dien de beraadslagingen nemen, daar vele geachte leden, en ook nu weder de laatste redenaar, alle de bijzonderheden der begrootings-wetten te gelijk behandelen. Daardoor gaan alle de voordeelen van de stemming over de begrooting hoofdstuksgewijze — eene verbetering, waarop hij zoo vele jaren achtereen, met al de kracht, die in hem is, heeft aangedrongen — verloren; eene onaangename verwarring wordt geboren, en naderhand het den ministers gemakkelijk gemaakt, om, als aller aandacht vermoeid is, die aandacht van de/de meest belangrijke punten af te wenden. Hij hoopt, dat bij de plaats hebbende herziening van het reglement van orde, er middelen mogen worden uitgedacht, om dit kwaad weg te nemen, en den voorzitter de magt te geven, om leden, die van het eigenlijk onderwerp afdwalen, tot de orde te roepen. Hij hoopt al verder, dat eindelijk in het volgende jaar de tweejarige begrooting op zulk een tijdstip zal worden ingediend, dat de vergadering, bij de behandeling daarvan niet, zoo als thans altijd plaats heeft, door het dringen van den tijd zal worden voortgezweept. Zich dus tot aanmerkingen van algemeenen aard bepalende, beklaagt de spreker zich, dat de regering zoo veel zwarigheid heeft gevonden, om voortaan bij elke begrootings-wet eene memorie van toelichting, omtrent de daarop voorkomende posten te voegen. Hij is niet van oordeel, dat de tegenwoordige begrooting, in vergelijking met de vroegere, die verbeteringen behelst, welke hem tot een gunstig oordeel daarover zouden nopen. Hij kan dan ook niet deelen in het enthusiasmus van een deel der leden dezer vergadering, die de tegenwoordige begrooting als zulk een' aanmerkelijken stap tot eene betere orde van zaken beschouwen. Ook ziet hij niet die scherpe afscheidingslijn tusschen de tegenwoordige en de vroegere regering, daar hij nog alle de ministers voor zich ziet, die vroeger hebben gediend, en er geen ander wezenlijk onderscheid bestaat, dan dat de hoofden der departementen thans in grooter getal zijn opgekomen. Ten slotte geeft de spreker te kennen, dat hij vóór de indiening der tweejarige begrooting voor 1842 en 1843, het wenschelijk keurt, dat de geschilstukken, wegens Luxemburg, wegens de betaalde gelden aan den hertog van Nassau, en wegens de met de handel-maatschappij gesloten contracten, die hij regtsquestiën zou kunnen noemen, worden uitgemaakt.

De heer Repelaer zegt, dat hij langen tijd heeft geaarzeld over het al dan niet geven zijner stem aan de tegenwoordige begrootingswetten. Hij meent echter verpligt te zijn daaraan zijne goedkeurende stem niet te weigeren, ten einde de Regering gelegenheid te geven, om, in het vervolg, het verbroken evenwigt tusschen de uitgaven en de middelen te herstellen.

De heer van Akerlaken beschouwt de begrooting van uitgaven als eene credietwet, strekkende om de gelegenheid te geven tot het bewerken van alle bezuinigingen en vereenvoudigingen, geschikt om de natie niet te zwaar te belasten en het crediet te handhaven. Eene gedwongen heffing komt hem vooral onraadzaam voor, nu de Regering nog in de gelegenheid is de staatsmachine van alle overtollige raderen te ontdoen. Eerst dan als alle andere middelen zijn uitgeput, zou hij zijn zegel kunnen hechten aan eene heffing op de bezittingen en inkomsten.

Hij toont vervolgens onderscheidene posten aan, waarop doelmatige bezuinigingen zouden kunnen worden ingevoerd. Eene splitsing van het departement van financiën komt hem doelmatig voor, ten einde de kamer, bij een te hoog opgevoerd cijfer van dit departement, niet in den pijnlijken toestand keme, ook de uitgaven voor de renten van de publieke schuld te moeten afstemmen. Ook onder de uitgaven had hij gaarne opgenomen gezien de sommen, bestemd tot aflossing der 4½ en 3½ pCt. schuldbekentenissen van het amortisatie-syndicaat, alsook dat alle de lasten en baten van het syndicaat op de begrooting zouden zijn gebragt. Ook de som van ƒ 500,000, voor de buitengewone uitgaven toegestaan, kwam hem ondoelmatig voor.

Wat de wet op de middelen betreft, verklaart de spreker, dat hij, die wet goedkeurende, zou vreezen de contracten te wettigen, die op eene inconstitutionele wijze zijn aangegaan. Hoe genegen hij ook moge zijn om hulp en medewerking aan de Regering te verleenen, en hoe veel vertrouwen zij hem ook inboezemt, verklaart de spreker aan de wet op de middelen, uit dien hoofde, zijne goedkeuring niet te kunnen geven.

De heer van Dam zegt, dat hij in de laatste jaren steeds zijne goedkeurende stem aan de begrootingswetten heeft geweigerd, met uitzondering van één jaar, toen hij meer toenadering van de zijde der Regering ontwaarde, ten gevolge waarvan die begrooting met algemeene stemmen is aangenomen geworden. Hij heeft verder in de laatste jaren het vertrouwen, dat sommigen in de Regering stelden, niet gedeeld, omdat de begrootingen op fictiën hebben berust. Wanneer hij nu voor de uitgaven, en welligt ook voor de middelen, zal stemmen, dan is het niet, dat hij met enthousiasme bezield is voor de nieuwe Regering, maar alleen omdat niemand tot het onmogelijke is gehouden. — Hij vroeg aan de verdedigers der vroegere begrootingswetten, op welke wijze zij thans verlangden, dat de begrooting zou worden ingerigt? Om het geheele zamenstel der staatsmachine te wijzigen, daartoe had de benoodigde tijd ontbroken, en, uit dat oogpunt beschouwd, meent hij de vrijheid te hebben aan de Regering de handen ruim te geven om die bezuinigingen in te voeren, welke reeds zoo dikwerf zijn aangeduid. Wanneer nu aan de Regering de handen ruim worden gelaten dan eerst zal de kamer met allen ernst rekening en verantwoording kunnen vragen ten aanzien der inrigting van volgende begrootingen.

Na onder anderen te hebben gezegd, zich niet te kunnen vereenigen met de inlichtingen, door de Regering gegeven, ten aanzien der schuld van het ministerie van koloniën aan dat der marine, heeft de spreker, ten opzigte voor het departement van oorlog betoogd, dat het eenig middel van bezuiniging, hetgeen op dat departement zou kunnen worden gemaakt, daarin zou gelegen zijn, om op de massa's besparingen te doen. Hij vermeende echter, dat op dit departement niet die bezuinigingen kunnen worden gemaakt, welke sommigen wenschelijk voorkomen. Wanneer de oorlog daar is, dan zijn de oogen op den krijgsman gevestigd. Het is dus billijk en regtvaardig in tijd van vrede zijne belangen niet te verontachtzamen. Indien men geen leger had, dan erkent de spreker, dat zulks eene aanzienlijke besparing van uitgaven zou te weeg brengen, doch dit kan de bedoeling van niemand zijn.

Ten aanzien der wet op de middelen verklaart de spreker onder anderen, dat ook hij grondbezitter is, doch moet verklaren, dat, bij den tegenwoordigen staat van den landbouw, die 10 opcenten kunnen worden gedragen, altijd in het vooruitzigt, dat de Regering in het vervolg middelen zal vinden, om daarin te voorzien. Betrekkelijk de contracten met de handel-maatschappij, zegt de spreker, dat het hier geldt een beginsel, waarvan zal afhangen, of de koloniën al dan niet voor het moederland van waarde zullen zijn. Indien de minister van koloniën, als vertegenwoordiger van het uitsluitend opperbestuur, naar aanleiding van art. 59 der grondwet, zulke contracten kan sluiten, wat zal er dan gebeuren, indien de regering in handen is van eenen vorst, die zich om de liefde en achting van zijn volk niet bekreunt; op die wijze zal geen enkele gulden in 's rijks schatkist vloeijen.

De spreker verklaart wijders, dat hij alleen spreekt van het beginsel, zonder personen op het oog te hebben. Hij wenscht hartelijk, dat de minister van koloniën de verzekering moge geven, dat, na de aanneming der wet op de middelen, men ongepraejudiciëerd zou kunnen terugkomen op de wettigheid of onwettigheid dier contracten.

Eene dusdanige verzekering zou hem in de gelegenheid stellen ook voor de wet op de middelen te stemmen. Hij verlangt daartoe niet, dat de Regering erkent gedwaald te hebben; maar alleen, dat de questie, in weêrwil van de aanneming der wet op de middelen, aan een nader onderzoek zal worden onderworpen.

De heer van Rappard wederlegt de meening van de heeren Schimmelpenninck en Luzac, omtrent den vorm der discussie.

De heer Gevers zegt, dat de tegenwoordige begrooting de eerste stap is in een nieuw tijdperk en dus orde en regelmaat moet bevatten. Men kan dus bij de beoordeeling van dien eersten stap niet te voorzigtig zijn. Hij betreurt de nog onvolledige inrigting van de rekenkamer. Eene herziening der [re]glementen van dit staats collegie acht hij van zoo veel gewigt, dat [zoo] lang dit niet is tot stand gebragt, hij met huivering zijne stem zou ge[ven] aan iedere financiële wet.

Na de gesloten contracten met de handel-maatschappij, ook voor [zoo] ver den vorm betreft, te hebben gegispt, zegt de spreker verlangd te h[eb]ben, dat de antwoorden op de begrooting respectievelijk door iederen [mi]nister, voor zoo ver zijn departement betreft, zouden zijn gegeven. Hij [kan] zich overigens niet vereenigen deze begrooting te moeten aannemen, [uit] hoofde de tijd tot eene volledige voordragt ontbreekt. Hij herinnert, [dat] dit ook in het verleden jaar de kamer niet heeft afgeschrikt, wanneer o[p] op 28 Dec. eene credietwet is aangenomen. De spreker eindigt met te [zeg]gen, dat het woord *vaderlandsliefde* in eenen verschillenden zin kan [wor]den opgevat. Hij verklaart echter, dat zijne vaderlandsliefde daarin best[aat] om geen' stap verder op den vroeger ingeslagen weg voort te gaan.

De heer van Dam wederlegt kortelijk een' der vorige sprekers, en w[erpt] het verwijt van zich af, alsof hij de nieuwe regering zou willen believ[en].

Z. Exc. de minister van financiën zegt in substantie, dat hij, [na de] veelvuldige en gewigtige aanmerkingen, waartoe deze ontwerpen hebben [aan]leid, die ontwerpen zal toelichten, en zoo veel mogelijk aanbevelen, [daar] in dezelve in de gegeven omstandigheden aanbevelings waardig geleg[en is]. De minister erkent, dat het wisselen van gevoelens tot denkbeelden [kan] leiden, waarvan hij minister, bij de behandeling der financiële aangele[gen]heden van het vaderland, partij en nut kan trekken; doch ontveinst [zich] evenmin, dat het opgeven van alle die zwarigheden, als in de ged[rukte] processen-verbaal vermeld zijn, niet weinig moest toebrengen, om d[e] natie veel hooger en zwaarder te doen beschouwen, dan zij werkelijk [zijn]. Ook dit is dezer dagen in den loop der discussiën voldoende aangeto[ond] door te beweren, dat het niet voldoende is, dat de natie de lasten [kan], maar dat zij die ook moet willen dragen. De minister vermeent, dat d[e be]grooting niet zoo zeer op zich zelve, maar wel in verband met het vo[orle]dene, en met het oog op de toekomst moet worden beoordeeld. Ten [aan]zien van het voorledene, merkt hij op, dat er buitengewone omstandig[heden] hebben plaats gehad, en dikwerf strijdige belangen hebben bestaan, die tot de verwarring hebben toegebragt. Z. Exc. erkent gaarne, dat het in[...] aan zwarigheid onderhevig kon geoordeeld worden, om voor 10 jaren eene [be]grooting van uitgaven en middelen vast te stellen, doch Z. Exc. vermeent, [dat] daartoe minder bezwaar kan bestaan in de gegeven omstandigheden, bij [het] optreden eener nieuwe Regering, bij den aanvang eener nieuwe administra[tie], na de wijziging der grondwet, waarbij zoo vele nieuwe waarborgen aan [de] kamer en aan de natie zijn verzekerd; nu die begrooting, die slechts als tr[an]sitoir moet worden beschouwd, slechts voor een jaar van verbindende kra[cht] zal zijn. Z. Exc. merkt aan, dat bovendien de Regering bij herhaling [ver]klaard heeft, dat de aanneming dezer begrootingswetten de leden geen[s]zins voor het vervolg zou verbinden, maar dat er slechts een votum van [ver]trouwen gevraagd werd, opdat de Regering in de gelegenheid zij, om g[edu]rende het jaar 1841 alle die verdere verbeteringen, vereenvoudigingen [en] bezuinigingen voor te bereiden en in overweging te nemen, welke door de kamer zijn aangegeven, en waarop de Regering hare aandacht geves[tigd] heeft. De minister verklaart tevens, dat hij alle veranderingen hoog sc[hat], die tot werkelijke verbeteringen leiden; dat hij bewijzen heeft gegeven [geene] verbeteringen te duchten, maar dat hij ze vreest, wanneer zij onbek[ookt] worden ingevoerd, of zelfs indien men ze met een' onverschilligen [oog] aanschouwt.

Z. Exc. toont wijders aan niet, overeenkomstig het door sommigen g[e]verlangen, in de gelegenheid te zijn geweest om een nieuw financieel st[elsel] voor te dragen. Tijd en gelegenheid heeft daartoe ontbroken. Eerst s[edert] 1 Augustus heeft hij de portefeuille van het zoo moeijelijk departement [van] financiën aanvaard. Z. Exc. zegt, eerst toen zelf den staat van 's l[ands] geldmiddelen te hebben moeten doorgronden, de blootlegging van 's l[ands] financiën, aan de vergadering toegezegd, voorbereiden, dezelve in ee[n] voor elk lid bevattelijken vorm inrigten; de begrooting moest daarna wo[rden] opgemaakt en mede, naar de voorschriften der grondwet, aan het vo[or]gaand onderzoek van den raad van state onderworpen worden. Men [kan] dus voor zeker aannemen, dat, te midden der gewigtige omstandigheden, die in de laatste dagen hebben plaats gehad, het ontwerpen van een g[eheel] nieuw financieel stelsel, binnen een zoo kort tijdsbestek, onmogelijk is gew[eest].

De minister toont wijders aan, dat de begrooting in menig opzigt ve[rbe]terd is; dat zij het ware cijfer uitdrukt, en dus natuurlijk hooger dan [de vori]ge begrootingen moest zijn; dat de staatssecretarie als zoodanig niet [meer] voorkomt, en, dat het hoofdstuk van marine en koloniën, naar velen wen[schten], in twee afzonderlijke hoofdstukken is gesplitst.

Na onderscheidene ondergeschikte punten opgenomen te hebben, beh[an]delt Z. Exc. de vraag, waarom de rentelast der oost-indische schulden [op] de begrooting zou moeten komen, en zegt, dat het Moederland hier niet [de] principale debiteur, maar slechts de borg is. Wat aangaat de aanmerki[ng], dat de Regering nog geene som voor den inkoop en de aflossing van de 3½ en 4½ pCt. schuldbrieven van het syndicaat op de begrooting geplaatst he[eft], antwoordt Z. Exc., dat het gouvernement daarop wel degelijk bedacht [is], doch vooral wenscht bepaald te zien, hoe veel er van die schulden bij [de] vereffening met België, ten laste van dit land zullen verblijven; dat [het] ook in overweging zal kunnen genomen worden, in hoe verre het zake[lijk is] de fortuinen in portefeuille te treffen, waartegen Z. Exc. zich niet [ver]klaart, indien dit met in achtneming der goede trouw en handhaving [van] het crediet kan geschieden. Overigens zegt de minister, dat de Regering [in] overweging genomen heeft, een plan, om de hooge tractementen en [pen]sioenen te besnoeijen, en dat hij wil hopen, dat die overweging tot g[unstige] resultaten zal leiden.

Wat men ook gezegd had van een mogelijk te kort over de aanstaa[nde] dienst, achtte hij het reeds veel gewonnen, dat men geene leening tot [be]strijding van de gewone uitgaven noodig heeft gehad. Daarmede was de vroegere verklaring van Regerings wege gegeven, vervuld, dat [de] nu toegestane leening alleen strekte tot dekking van bestaande defic[its], niet tot voorziening van te korten in het vervolg.

Z. Exc. is niet beducht voor de verhooging der opcenten, en acht [de] lasten der natie niet te hoog opgevoerd. Hij oordeelt, dat het de gemee[nte]lasten zijn, soms tot 300 opcenten opgevoerd, die tot de meeste klag[ten] aanleiding geven.

Men had het heilzame van het koninklijk besluit van 1816 nopens [het] bedrag der gemeente opcenten allezins veronachtzaamd. Tot verbetering [der] accijns-wetten, hoe noodzakelijk ook, moet aan de Regering de noodige [tijd] worden gelaten.

Z. Exc. verlangt geen financiëel geloof, maar wel overtuiging. Hij [ziet] echter met leedgevoel, dat zij, die der vorige Regering een onbepaald ver[trouwen] geschonken hebben, zich thans terug trekken, en de nieuwe Re[gering] geen vertrouwen schijnen te schenken. Daartoe is toch voorzek[er] geene aanleiding gegeven.

Z. Exc. treedt voorts in eenige vergelijkingen, tot aantooning, dat [de] grondbelasting hier te lande nog niet zoo laag is geweest als thans; hij b[e]strijdt het denkbeeld, dat geopperd is van een don gratuit, hetwelk tot ge[en] belangrijk resultaat zoude leiden; hij toont aan, met verwijzing op [de] geschiedenis, het ondoelmatige van eene geforceerde heffing. De minist[er] erkent, dat alhier in de laatste jaren de schuld aanmerkelijk is vermeerderd, doch zulks heeft ook in de meeste andere rijken plaats gehad. In Eng[e]land b. v. is de schuld van 1740 tot 1840 zestien malen verdubbeld.

Z. Exc. eindigt met nogmaals aan te dringen, dat met de aanneming van deze begrooting men in de toekomst niet wordt gebonden, en thans [een] doorslaand bewijs van vertrouwen zal worden gegeven.

Hierna worden de algemeene beraadslagingen over de begrooting g[eslo]ten verklaard, en de volgende zitting, tot de behandeling der respectieve [hoofd]stukken, op morgen ochtend ten 10 ure bepaald.

AMSTERDAM 22 Dec. Bij koninklijk besluit is de heer J. P. Bunge, [al]hier, gedurende drie jaren, aanvang nemende met den 1 Januarij 18[41], benoemd tot mede-directeur van wege den handel bij 's rijks entrepôt.

— Met belangstelling vernemen wij, dat het Z. M. behaagd heeft, Hoog deszelfs naam van *Koning Willem II* te schenken aan een alhier, op de [wer]f *Koning William*, voor een groot gedeelte reeds volbouwd barkschip, [door] den heer C. E. Duyts Cornz. op eigen onderneming op stapel gezet.

— Het departement der opperhoutvesterij is gemagtigd, om aan offi[]cieren der armée, welke met onbepaald verlof afwezig zijn, en zich mogten aanmelden, ten einde eene jagt-acte te verlangen, deze aan de zoodanige bij gunstige concessie toe te staan.

— Naar men verneemt, zijn door Z. M. bij continuatie benoemd tot we[ths]houders in de steden der volgende provinciën, als:

« *Abigaïl* heeft het eindelijk van *Shandy* gewonnen. »

« Ik wensch u geluk, » sprak SHERIDAN, zich buigende.

« Ja, » hernam BUMMEL, « maar *Shandy* heeft niet van zijne kracht bij dezen wedren betoond. Gisteren verhaalde men in de *Jockey-Club*, dat een der stalknechten van zijne mededingster in den stal van deze beroemde loopster is geslopen, en haar iets heeft laten eten, dat op eene bijzondere wijze haren ren heeft verminderd. Men heeft zelfs willen beweren, dat de eigenaar van *Abigaïl* niet vreemd aan deze list is geweest. »

« Zij, die dat zeggen, zij logenaars, en zij, die het voort vertellen, gekken! » hernam de jongeling. « Ik speel wel, maar speel niet valsch; dat laat ik voor BUMMEL over. »

Een levendig rood van woede kleurde het gelaat van BUMMEL; maar hij antwoordde niet, en een onaangenaam stilzwijgen volgde op het levendig gesprek in het rijtuig. De jongeling begon weder op vrolijken toon:

« Gisteren hebben wij den avond in de herberg de *the British Arms* doorgebragt. De ale was heerlijk, en een vrolijk gezelschap. Ik heb twaalf ossen verkocht, om heden morgen te leveren. De waardige slagter rekent stellig op zijne beesten. — Maar, wat is dat? Wat beteekent die volksoploop daar op den oever van de *Theems*? Bij mijne ziel, daar zal iemand verdrinken! houd op, koetsier. »

De koetsier gehoorzaamde; de jongeling sprong uit het rijtuig, daarna in het water en bragt, na eene korte, maar gevaarlijke worsteling, den man, die verdrinken zou, aan wal.

« Waarlijk, » riep hij, toen beiden buiten gevaar waren, « dat is onze oude kennis GIBSON! Hoe duivel komt dat? »

« Er heeft geen ongeluk plaats gehad; men wilde maar eenen zelfmoord, » antwoordde iemand der aanwezenden, « ik heb het gezien, dat deze duivel zich met het hoofd vooruit in het water heeft gestort. »

De jongeling zag SHERIDAN ernstig aan; hij sloeg de oogen neder.

« Breng den kranke in het rijtuig en laat hem naar mijne woning brengen. »

« Daar staat, » zeide een matroos, « eene dame, die reeds bevel heeft gegeven den drenkeling in haar huis te brengen, dat waarschijnlijk digter bij is. »

De jongeling zag naar de aangeduide plaats, en ontwaardde eene juffer van buitengewone schoonheid, die even als hij uit het rijtuig was gestegen om den stervende bijstand te bieden. Zij bloosde bij het zien van hem, die zijn leven had gewaagd om dat van den kleedermaker te redden.

« Men moet de jonge miss gehoorzamen, » zeide hij, eerbiedig groetende, en nam den kleedermaker op zijnen arm alsof onze bultenaar een klein kind was. Hij bragt hem naar het huis, dat hem werd aangewezen en dat nabij was.

Men lag GIBSON op een bed en diende hem de noodige hulpmiddelen toe, waarbij zich de jonge miss bijzonder door haar beleid en goedheid onderscheidde. De jongeling stond dit roerende tooneel zwijgende aan te zien, en eerst toen de drenkeling weder tot zich zelven kwam, ontwaardde miss FITZ HERBERT, dat de vreemdeling zich nog in het vertrek bevond en druipend nat was. Met zekere bevallige verlegenheid keerde zij zich tot hem en andermaal bedekte een hooge blos hare aanminnige wangen.

« Nu is mijne bezorgdheid voorbij, miss; ik zal dus afscheid van u nemen, » zeide hij, « ik durf u wel geen verlof vragen om u mijne opwachting te komen maken, en u te bedanken voor zulk een ijverig deel aan een mijner goede werken te hebben genomen. Veroorloof mij slechts om hem, dien gij zulk eenen liefdadigen bijstand hebt geboden, deze banknoten ter hand te stellen. »

Toen hij het huis verliet en weder in het rijtuig steeg, groette de menigte hem met luide toejuichingen.

« Leve de prins VAN WALLIS! » riep men met geestdrift.

Des anderen daags na deze gebeurtenis ontving miss CLARA eenen brief van den volgenden inhoud:

« De persoon, die gisteren zoo gelukkig was, van door het toeval aan miss FITZ HERBERT te worden voorgesteld, verzoekt haar de eer te mogen hebben van de voordeelen dezer voorstelling gebruik te mogen maken. »

Miss CLARA antwoordde in de volgende bewoording:

« Het bezoek van Z. K. H. mylord den prins VAN WALLIS is eene eer, die miss FITZ HERBERT niet durft aannemen, en voor welke zij onderdanig bedankt. »

De prins kwam echter, doch de jonge miss was des morgens reeds naar *Ierland* vertrokken.

Des anderen daags morgens kwam prins GEORGE in eene postchais te *Dublin* aan.

(Het vervolg en slot hierna.)

In *Noord-Braband:* de HH., voor 's Hertogenbosch, A. F. Mulders; voor Bergen op Zoom, B. F. Vermeulen; voor Breda, mr. C. Pels Rijcken; voor Eindhoven, M. van Bon; voor Geertruidenberg, P. M. Smolders; voor Grave, J. Walter; voor Heusden, H. W. Prilievitz; voor de Willemstad, J. C. ...t.

In *Overijssel:* de HH., voor Zwolle, mr. B. R. Roijer; voor Deventer, P. F. Besier; voor Kampen, J. J. Stae van Holstein.

— Wij vernemen, dat de heer J. A. van Bemmelen is benoemd tot lid der provinciale commissie van geneeskundig onderzoek en toevoorzigt in Noord-Holland, zitting houdende te Haarlem, en zulks in plaats van den ...d. doct. J. P. de Wilde, overleden.

— Z. M. heeft den kapitein Merkus, hoogstdeszelfs adjudant, benoemd tot lid van de commissie van toezigt over de droogmaking van het Haarlemmer meer.

Hoogstdezelve heeft den gepensioneerden majoor van het Oost-indische leger, Kruseman, benoemd tot luitenant-kolonel, met vergunning om de ...iteits-uniform te mogen dragen.

Z. M. heeft verder het door den waarnemenden gouverneur-generaal van Nederlands Indië aan den luitenant-kolonel Scharten, van het Oost-indische leger, toegestane verlof voor den tijd van een jaar, onder genot van volle tractement en vrijen heen- en wedertogt, en zulks tot begeleiding van mevr. ...miriere de Eerens, niet bekrachtigd, en Z. Exc. den minister van marine en koloniën bepaaldelijk gelast, dien hoofd-officier onverwijld naar Java terug te doen keeren en alzoo het verlof niet in te willigen.

— Door Z. M. zijn benoemd tot ontvanger der registratie aan het hoofdkantoor te Weesp, prov. Noord-Holland, de heer S. de Metz, thans ontvanger der registratie te Oud-Beijerland, prov. Zuid-Holland; te Oud-Beijerland, de heer E. D. Star Lichtenvoort, thans te Lemmer, prov. Vriesland; te Lemmer, J. L. O. de Swart, thans surnumerair der registratie in Zuid-Holland; te Helmont (Noord-Braband), K. J. van Meurs, thans te Oirschot (in hetzelfde gewest), te Oirschot, J. F. Rousseau, thans ontvanger te Oldenzaal (prov. Overijssel); te Oldenzaal, G. H. Ar. Schöninger, thans onvanger te Coevorden (prov. Drenthe); te Coevorden, W. A. S. van ...en, thans surnumerair der registratie in Overijssel; te IJsselmonde (Zuid-Holland), W. L. van Sonsbeeck, thans ontvanger te Woerden, en te Woerden D. F. G. Pichot, thans surnumerair der registratie in de prov Zuid-Holland; — hebbende Z. M. tevens bepaald, dat het kantoor van registratie thans te Kortgene, prov. Zeeland, gevestigd, met den eersten Mei ... de gemeente Colynsplaat, in dezelfde provincie, zal worden overgebragt.

— Z. M. heeft de ontvangst der directe belastingen en accijnsen te Mijnsheerenland en Westmaas, provincie Zuid-Holland, opengevallen door de verplaatsing naar elders van den heer J. F. Schijff, te rekenen van 1 Januarij aanstaanden, ingetrokken en vereenigd met het kantoor denzelfde belasting te Heinenoord, hoofdplaats Puttershoek, onder gehoudenheid van den ontvanger W. Willemstijn ter laatstgemelde plaatse, om, daartoe termen gevonden wordende, sub-ontvangers voor het gemaal en geslagt aan te stellen in de gemeente, alwaar dezelve niet zal kunnen gevestigd zijn.

— Eervol is ontslagen, als controleur van den waarborg der gouden en zilveren werken te Maastricht, de heer van Aken, aldaar, en als surnumerair der rijks belastingen in Zeeland, J. D. M. de Stoppelaar.

— Zaturdag avond jl. vierde het letterlievend genootschap *Tot Nut en Beschaving* deszelfs 33ste jaarfeest, onder voorzitterschap van den heer ...B. van Embden, med. dr., in tegenwoordigheid van eene aanzienlijke toehoorderschaar en vele genoodigden uit de voornaamste letterkundige maatschappijen te dezer stede gevestigd. Mr. Jeronimo de Vries, lid van verdiensten, hield te dezer gelegenheid eene toespraak *over den geest des tijds in het algemeen, en ten aanzien der letter- en dichtkunde in het bijzonder*, op de hem zoo eigen en onnavolgbare wijze, dat is: zaakrijk, welsprekend en hoogst aangenaam. De aftredende eerste secretaris, mr. A. S. van Nierop, beklom vervolgens het spreekgestoelte, en het even keurig als geestig door hem afgelegd verslag getuigde allezins van den bloeijenden staat des genootschaps. Na het voorlezen van het programma der in het openbaar uitgeschreven prijsvragen, werd de vergadering, met het uitspreken van eene doelmatige slotrede, door den voorzitter gesloten.

— Volgens den amsterdamschen Studenten-Almanak, bedraagt het aantal studenten alhier 145, namelijk 113 aan het athenaeum illustre, waarvan ... in de geneeskunde, 38 in de regten, 17 in de godgeleerdheid, 7 in de letteren, 5 in de letteren en regten, 2 in de letteren en godgeleerdheid, 1 in de letteren en wijsbegeerte, en 1 in de regten en godgeleerdheid; 10 aan het koninklijk luthersch seminarium, 17 aan dat der doopsgezinden, en 5 aan dat der remonstranten. Verder zijn in het afgeloopen academiejaar 12 kweekelingen van het athenaeum alhier gepromoveerd, namelijk 10 in de regten aan de leydsche, en 2 in de geneeskunde aan de utrechtsche hoogeschool. Tot proponenten zijn bevorderd: 1 van het koninklijk luthersch seminarium, 2 van het sem. der doopsgezinden, en ... van dat der remonstranten.

'S GRAVENHAGE 21 Dec. Men verneemt, dat H. M. de Koningin eene som van *f* 300 heeft geschonken aan de nagebleven betrekkingen van de schepelingen der *Vrouw Petronella*, die zoo ongelukkig hun graf in de golven hebben gevonden.

P. C. UTRECHT 21 Dec. De heer J. C. de Wit, te Utrecht, werd heden, na de verdediging zijner dissertatio litteraria inauguralis: de *Demetrio Porcete*, tot doctor in de letteren bevorderd.

DORDRECHT 21 Dec. Sedert zaturdag zijn er geregelde voetpaden op het ijs voor deze stad aangelegd, en kan men de rivier veilig in alle rigtingen passeren. Ook ziet men eene menigte ijszeilschuitjes, die aan het eentoonige van dit wintergezigt eene vrolijke afwisseling geven.

STRIJEN 17 Dec. Heden is alhier in den hoogen ouderdom van 98 jaren en 3 maanden overleden Trijntje van 't Hoff, weduwe Pieter Kool. Zij genoot tot aan haar einde eene volkomen gezondheid, en het zeldzaam voorregt, om bij een opgeklaard verstand, op dien hoogen ouderdom in het volle bezit der zintuigen gebleven te zijn, zelfs in die mate, dat zij tot op hare laatste levensdagen het fijnste drukschrift, zonder behulp van glazen, konde lezen, en alle vrouwelijke handwerken verrigten.

FRANKRIJK.

PARIJS 20 Dec. Eene der particuliere correspondentiën komt bij herhaling terug op een artikel, hetwelk eenige dagen geleden in het *Journal des Débats* heeft gestaan, en uitdrukkingen behelsde, welke men onderstelt, dat het engelsche kabinet niet aangenaam kunnen geweest zijn. De correspondent merkt aan, dat het genoemde blad zich niet waagt aan eene verandering van toon of strekking, dan wanneer van hooger daartoe de last gegeven, en vraagt, wat dan het kabinet bewegen kan, om zelf de engelsche alliantie te verbreken, die het nog verdedigde bij de deliberatiën over het adres? Men heeft de drokke bijeenkomsten met den russischen gezant en de redevoering van den heer Mauguin en de artikelen van de *Presse* met dit teeken van vijandelijkheid tegen Engeland in verband beschouwd, en daaruit opgemaakt, dat op het oogenblik welligt eene verandering van bondgenoot zou kunnen voorbereid worden.

Het ministerie schijnt bedacht te zijn om de natie tegen Mehemet-Ali op te zetten, door te zeggen, dat hij zich in de armen van Engeland geworpen heeft, en men verwacht, dat de rollen op het punt staan van in het oosten veranderd te worden. De russische gezant zou, meent men, den sultan aansporen om de ratificatie der overeenkomst tusschen Mehemet-Ali en den commodore Napier te weigeren, terwijl Engeland er op aan zou dringen, dat zijn nieuwe beschermeling van de vervallenverklaring ontheven wierd. Men wordt in dit gevoelen versterkt door de bijzonderheid, dat eenige engelsche bladen alreeds gezegd hebben, dat Engeland voortaan den pligt had den onder-koning te beschermen, en, indien de Porte voortging hem te bestrijden, alsdan zijne wapenen gebruiken moest, niet meer voor, maar tegen den sultan, en zelfs, des noods, zijne troepen naar de Dardanellen behoorde te zenden, in het belang des onder konings. Als dat gebeurde, voegt men er bij, zal Frankrijk niet onzijdig moeten blijven, en zeer gemakkelijk eenen nieuwen bondgenoot vinden in Rusland, wanneer het, namelijk, de zaak des onder-konings varen liet, en die van de Porte omhelsde; dit, zegt nu de conservatieve partij, zou eene goede gelegenheid zijn, om aan de uitbreidingzucht van Engeland perk en paal te stellen, en in het noorden eenen bondgenoot te winnen, door wiens invloed de gevaren voor eenen oorlog op het vaste land kunnen worden afgewend. De correspondentie zegt eene alliantie met Rusland mede wenschelijk te achten, maar te vreezen, dat zij niet zijn zou van langen duur, en dat er welligt een nieuwe strik voor Frankrijk onder schuilen zoude, terwijl het als op eene bekende zaak verwijst op den afkeer, dien de keizer van Rusland en de Russen in het algemeen sedert 1830 koesteren tegen Frankrijk en deszelfs tegenwoordige dynastie. Zij gelooft tevens, dat de fransche natie nie zoude willen weten van een bondgenootschap, waarvan de eerste voorwaarde zijn zou Mehemet-Ali aan zijn lot over te laten.

— De gewone correspondentie bevat het volgende:

Wij vernemen, dat het gouvernement tijdingen uit Constantinopel heeft ontvangen, die men beweert van hoog aanbelang te zijn; zij houden, zegt men, de bevestiging in van het weigeren der bekrachtiging op de overeenkomst met den commodore Napier.

Men verzekert, dat het ministerie Soult-Guizot op het punt staat ontbonden te worden, ten gevolge van ontstaan verschil, over eene nota der vier mogendheden, waarbij op de ontwapening van Frankrijk wordt aangedrongen. De aanhangers van den heer Molé intrigueren sterk, om hem aan het hoofd der zaken te doen stellen.

Een hoofdambtenaar van buitenlandsche zaken is dezen morgen, met dépêches van den minister, naar Londen vertrokken.

Uit de discussien in de bureaux, over het ontwerp van wet, betrekkelijk de vestingwerken van Parijs, kan men genoegzaam opmaken, dat het plan van versterking, door middel van forten, met eenen doorgaanden ringwal, zal worden aangenomen.

— De posten uit het zuiden zijn heden weder achtergebleven, ten gevolge der groote hoeveelheid sneeuw, die sedert twee dagen op de wegen is gevallen; ten 1 ure was ook de engelsche post nog niet te Parijs aangekomen.

SPANJE.

MADRID 12 Dec. De provisionele regering heeft de Ayuntamientos toegestaan, om aanvrage te doen, tot het herstellen van de afgeschafte kloosters en schoolgebouwen, ten einde daardoor het openbaar onderwijs meer algemeen te maken en hetzelve te bevorderen. Bij een besluit van genoemd bestuur, wordt het collegie der Jesuiten te Loyola ontbonden.

TURKIJE.

SMIRNA 30 Nov. Eenige dagen geleden, is alhier eene stoomboot uit Syrië aangekomen, die tijdingen uit Beyruth heeft overgebragt. Ibrahim-pacha bevindt zich met een leger van ongeveer 25.000 man, dat hij uit geheel Syrië heeft bijeen doen trekken, in de vlakte van Balbek. Ten einde zijnen toestand te verbeteren en den bijstand der Beduinen te erlangen, is hij met de dochter van het opperhoofd der Beduinen-stammen, Renés, in het huwelijk getreden. De generaal Jochmus, die het bevel over het turksche leger voert, heeft mede zijne troepen bijeen doen trekken, ten einde, ondersteund door de Maroniten en Drusen, Ibrahim-pacha in de vlakte aan te tasten.

STADSNIEUWS.

De thermometer van Fahrenheit aan het stads waterkantoor, teekende heden de navolgende graden van koude:

22 December,	des	morgens	ten	8	ure	22	graden.
»	»	»	»	»	9	»	23	»
»	»	»	»	»	10	»	24	»
»	»	»	»	»	11	»	25	»
»	»	»	middags	»	12	»	26	»
»	»	»	namiddags	»	1	»	27	»
»	»	»	»	»	2	»	29	»
»	»	»	»	»	3	»	»	»
»	»	»	»	»	4	»	28	»

De criminele regtbank in Holland heeft, op den 22 December, Pieter Vos vrijgesproken van de beschuldiging van diefstal bij nacht, in een bewoond huis, en Hendrik Broekman en Willem Esser schuldig verklaard aan medepligtigheid aan diefstal, door den hoofddader gepleegd bij nacht, in een bewoond huis, door des bewust denzelven helpen in de bedrijven, die dienden om hetzelve te voltooijen, en dienvolgens veroordeeld beiden tot vier jaar en zes maanden confinement, in een tuchthuis, alsmede in de kosten.

BEVALLEN. 20 Dec. J. A. Dankelman, geb. Reijne, D.

OVERLEDEN. 16 Dec. G. M. Koch, wed. H. Raske, 90 j. — 17 Dec. M. Haaij, 82 j. — H. G. Schüler, geb. Fleischer, 49 j. — 18 Dec. M. J. F. Koedijk, 7 m. — A. C. van Santbrink, geb. Vonhoff,

'S GRAVENHAGE 22 Dec. In de zitting van de tweede kamer der staten-generaal van heden zijn de beraadslagingen over de ontwerpen van wet ter vaststelling der begrooting voor 1841 voortgezet.

Het ontwerp, bevattende het eerste hoofdstuk dier begrooting, *Huis des Konings*, is aangenomen met algemeene stemmen. De heer Kniphorst hield zich buiten stemming.

Het tweede hoofdstuk: de hooge collegiën, enz., is aangenomen met 47 tegen 2 stemmen. Tegen stemden de heeren Hooft en Gevers.

Beursprijzen der Effecten.

OMSCHRIJVING DER EFFECTEN.	AMSTERDAM, 22 Dec. 4½ Ure. volg. de Soct. tot nut des Obligatie-handels.			volgens de Effecten-Societeit.		
	van	tot	gebleven.	laagste.	hoogste.	gebleven.
NEDERL.... Werk. Schuld... à 2½	49¾	50¼	50	49$\frac{15}{16}$	50	50
Dito . . . . . » 5	96¾	97¼	97	96$\frac{15}{16}$	97	96$\frac{15}{16}$
Uitgest. dito . . »	»	»	»	»	»	»
Kansb. . . . . . » *f*	21¾	22	⅞	21⅞	»	»
Amort. Syndic. » 4½	86½	¾	½	86⅜	½	»
Dito . . . . . » 3½	71	¼	⅛	71⅛	»	»
Hand. Maatsch. . » 4½	161¾	163¾	162	162	163	162
O. I. Leening . » 5	93½	94¼	94	94	⅛	94
Spoorw. Haarl. . »	92¾	¾	½	92½	»	»
Dito Rijn- . » 4½	»	»	»	93⅞	»	»
FRANKR... Inschr. G. B. . » 3	77½	78	¾	»	»	»
ENGEL..... Dito . . . . . » 3	»	»	»	»	»	»
SPANJE... *Ardoin's* . . . . » 5	22	¼	$\frac{1}{16}$	22$\frac{1}{16}$	»	»
Dito onbep. . » 5	»	»	»	19$\frac{7}{16}$	⅝	»
Passive . . . . . »	»	»	»	»	»	»
Deferred . . . . »	»	»	»	»	»	»
PORTUGAL. Oblig. te Lond. . » 3	»	»	»	»	»	»
NAPELS.... Cert. *L.* & *B.* . . » 5	»	»	»	»	»	»
Dito *F.* & *C°.* » 5	»	»	»	»	»	»
RUSLAND.. 1798, 1816. . » 5	103½	104¼	104	103¾	104	104
1828, 1829. » 5	103½	104	103¾	103¾	»	»
1831, 1833. » 5	»	»	»	97$\frac{5}{16}$	»	»
Inschr. Assign. . » 6	67½	¾	⅝	67⅝	»	»
Cert. dito . . » 6	»	»	»	»	»	»
POLEN...... Aand. à fl. 300. . » *f*	»	»	»	»	»	»
Dito à fl. 500. . » »	»	»	»	139¾	»	»
OOSTENR.. Metaliek . . . . » 5	102¾	103¼	»	103	⅛	»
Weenb. *G.* & *C°.* » 5	»	»	»	»	»	»
Dito . . . . . » 4	»	»	»	»	»	»
BRAZILIE.. Dito dito . . » 5	74¼	¾	»	74½	»	»

BEURSBERIGT.

De beurs was heden minder geagiteerd dan gisteren. In Aand. Handel-Maatschappij, waarop, in den beginne, weder alle aandacht gevestigd was, waren de variatiën minder belangrijk, en bespeurde men in de markt daarin, door eenige inkoopen van vroeger verkochte partijen, meer vastheid. Nadat derzelver prijs, even als gisteren, op 163 opende, ging dezelve terug tot 162, ¼, en hield zich, gedurende het grootste gedeelte der beurs, op 162¼ à ¾.

De andere hollandsche fondsen waren mede meerendeels, bij tamelijk veel affaire in Integralen, weder iets beter in prijs. Naar men verneemt, is de op gisteren opengestelde 2de serie, gr. *f* 3,000,000, ten behoeve van het Haarlemmer Meer, meer dan volgeteekend, en alzoo de inschrijving daarop gesloten.

In de vreemde fondsen leverde de markt weinig bijzonders op; de prijzen bleven daarvan nagenoeg onveranderd; 4 pCt. Russen 86⅜, ½.

Rusl. Hamb. 5 pCt. 102. Columbia 2de Leening, à £ 100. 15¾, ⅝. Coupons Ardoins 17⅞, ¾.

Koers van het Geld: Beleening 4. Prolongatie 4. Wissel-Disconto 3 pCt.

PRIJZEN VAN 5 URE: Integralen 50. Kansb. *f* 21⅞, $\frac{15}{16}$. Handel-Maatsch. 162. Ardoins à £ 85. 5 pCt. 22$\frac{1}{16}$.

WISSELKOERSEN. AMSTERDAM, 22 Dec.

	Geld.	Papier.		Geld.	Papier.
Londen 2/m	11.87½		Londen kort		12

WISSELKOERSEN. ROTTERDAM, 21 December.

Hamburg 2/m 35$\frac{11}{16}$, k. 35$\frac{15}{16}$. Parijs 2/m 56½, k. 56⅞. Bordeaux 2/m 56¾, k. 56⅝. Frankfort 6/w 36½.

FONDSEN EN WISSELKOERSEN OP VREEMDE BEURZEN.

PARIJS, 20 Dec.

De voor de oppositie gunstige uitslag, bij de benoeming van de commissie, tot onderzoek van het ontwerp der versterkingen van Parijs, heeft de bezoekers van *Tortoni* eenigzins verschrikt. De oppositie heeft werkelijk eene meerderheid van 5 stemmen op de 9 verkregen, waaronder de heeren Thiers en Odillon Barrot, met de heeren Allard, Billard en Mathieu de la Redorte; die der conservateurs zijn de heeren Bugeaud, Dogereau, Ladières, en Bertin de Vaux. De 3 pCt., welke gisteren 77 55 bleven, gingen des avonds tot 77.30 terug. Heden bleven dezelve ten 2 ure à 77 35 aangeboden, na à 77.35 en 77 40 gedaan te zijn. De engelsche post is heden, evenmin als die van Marseille en Spanje, aangekomen.

(*Volgens eenen anderen correspondent.*) Bij de speculanten, op heden in *Tortoni* vereenigd, heerschte eenige ongerustheid. Men herhaalde de geruchten omtrent eene leening, waarvan, naar men zeide, het ministerie nog slechts over het cijfer verschilde. Ook de benoeming der commissarissen, uit de sectiën der kamer, tot onderzoek der ontwerpen tot de versterkingen van Parijs, waarbij de oppositie de meerderheid heeft verkregen, was niet geschikt om de beursbezoekers gerust te stellen, en de rente, die reeds gisteren avond aangeboden was, is heden à 77.40 gedaan.

ANTWERPEN, 21 Dec.

België 5 pCt. 96¾. Dito 4 pCt. 88⅞. Dito 3 pCt. 68¾. Metaliek 5 pCt. 107¼. Polen Lot. fl. 500. *f* 139½. Dito fl. 300. *f* 129. Nassau Loten 22. Darmst. Loten 24¾. Brazilië 5 pCt. 75⅛. Ardoins 22⅝. Uitgest. 6.

De handel in Ardoins was heden onbeduidend; derzelver prijs bleef, gedurende de geheele beurs, 22⅛ g., $\frac{3}{16}$ p. Premie 1/m 22¼ d. 1. Coupons 18¼. Uitgestelde waren aangeboden à 6⅛. In 3 pCt. belgische fondsen was eenige affaire van 69 tot 68⅞, ½, en dezelve bleven 68¾ g.; dezen kleinen teruggang schreef men toe aan eenige verkoopen tot realisatie van Premiën; 5 pCt. 96¾.

BRUSSEL, 21 Dec.

Er was heden weinig affaire of variatie in de prijzen der fondsen; de 3 pCt. belgische bleven 69⅛. Ardoins 22⅛ g., $\frac{3}{16}$ p.

BERLIJN, 18 Dec.

Pruiss. Leen. 4 pCt. 99⅝. Dito Loten 78⅝. Metaliek 5 pCt. 107½. Rusland Hamb. 5 pCt. 105½. Dito Londen 5 pCt. 109¼. Dito 1831 en 1833. 5 pCt. 100⅝. Polen Loten fl. 500. 77. Dito fl. 300. 71½. Holland 2½ pCt. 47⅜.

FRANKFORT A/M, 19 Dec.

Metaliek 5 pCt. 105⅜. Dito 4 pCt. 99¼. Dito 3 pCt. 79½. Bank-Actiën *f* 2003. Loten fl. 500. 137. Dito fl. 250. 112¾. Holland 2½ pCt. 48⅞. Syndic. 4½ pCt. 84½. Dito 3½ pCt. 70½. Polen Loten fl. 500. 77¼. Dito fl. 300. 71¼. Ard. 5 pCt. 23½. Portugal 3 pCt. 11¼. Taunusbahn *f* 331½.

Ten gevolge van de hoogere koersen van Amsterdam, was de stemming in hollandsche fondsen zeer willig, en zoo er niet belangrijke verkoopscommissiën in Integralen waren ten uitvoer gebragt, was daarvan de prijs zeker hooger gebleven; de andere fondsen waren meerendeels flaauw, doordien men zeide, dat er van Weenen per estafette lagere koersen waren ontvangen.

WEENEN, 15 Dec.

Metaliek 5 pCt. 106⅝. Bank-Actiën *f* 1668. Loten fl. 500. *f* 136½. Dito fl. 250. *f* 112¼.

SCHEEPVAART EN HANDEL.

Schepen in Lading.

AMSTERDAM.

Naar FERNAMBUCK, het nieuw gezinkt Nederl. kofschip *Anna*, Kapt S. B. de Jong. Adres bij Jan Daniels en Zonen en Arbman, Hoyman en Schuurman, de Vries en Comp., en Coopman en de Witt en Lenaertz.

Naar SURINAME, het gekop. tweed. fregatschip *de Jonge Lodewijk Anthonie*, Kapt. R. Tjebbes, van Amsterd. Adres bij Hoyman en Schuurman, en E. Windhouwer.

Scheepstijdingen.

Het schip Vrede en Hoop, Kapt. C. Hoek, met tarwe, van Stettin naar Guernsey, is op 57° 10′ N. br. en 3° 36′ O. l. van Greenwich, in zinkenden staat door het volk verlaten geworden, en den volgenden dag gezonken, doch de equipagie, uit vijf man bestaande, gered door het schip Fenna, Kapt. G. L. Sok, van Petersburg naar Bayonne, laatst van Rysoer; sedert daaruit overgenomen door de Egmonder pink Margaretha, stuurman E. Zwart, en daarmede in den avond van den 20 Dec. te Egmond aan zee aangekomen, zijnde een matroos aan boord van het schip teruggebleven, en daarentegen een man der equipagie van dit schip terzelver tijd te Egmond aangebragt.

Het schip Zeldenrust, Kapt. A. E. Koning, met ballast, van Hâvre naar Bordeaux of Liverpool, is den 9 Dec., met verlies van de bazaansmast, de boegspriet, een anker en touw, enz., in Torbay binnengeloopen.

BINNENGEKOMEN.

TEXEL 21 Dec. O. — J. Cummings, Wave, Londen. P. W. Nieboer, Leeuwarden, Riga. J. S. Schaap, Anna Catharina, Stettin. Texel is vol drijfijs.

VLIE en TERSCHELLING, geene lijsten aangekomen.

HELVOET 21 Dec. N. O. — W. Bouch, Emerald Isle (S), Hull.

BRIELLE 21 Dec. N. O. — Niets.

MAASSLUIS 21 Dec. O. N. O. — Niets. De stroom drijft vol ijs.

VLISSINGEN 19 Dec. Pauls, Leda, Riga n. Antwerpen. De schepen de 2 Gebroeders, Kapt. Abrahams, van Malaga; Union, Kapt. Freerichs; Henricus, Kapt. Schulte; en Juno, Kapt. Kramer, alle 3 van Riga, en alle naar Antwerpen, zijn den 16 tot den 18 Dec., wegens het ijs, in de haven gekomen.

GLASGOW 10 Dec. Jeans, Coquette, Rotterdam.

HARWICH 17 Dec. Wijgers, Engelina Jantina, Londen n. Amsterdam.

ABERDEEN 13 Dec. Walker, Gebina, Petersburg.

ARENDAHL 7 Dec. Rusters, Clara Maria, Riga n. Bordeaux.

KRAGEROE 10 Dec. Knudsen, Elisabeth, Amsterdam.

UITGEZEILD.

HELVOET 21 Dec. W. Norwood, Columbine (S), n. Londen. Er drijft weinig ijs op stroom.

VLISSINGEN 18 Dec. J. Helleyer, Ferris, Montevideo. J. H. Arends, Gustave Adolph, Brazil. Pocket, Maria Antoinetta, Liverpool, alle 3 van Antwerpen.

HAVANA 15 Nov. De Jong, Eendragt, Amsterdam.

BLAYE 15 Dec. (Zeilkl.): Zeven, Alkmaar, Amsterdam.

GLASGOW 11 Dec. Lamont, St. Mungo, Batavia.

LIVERPOOL 18 Dec. Dijkstra, de 3 Gezusters, Amsterdam.

JERSEY 12 Dec. Naatje, Anna Margaretha, Liverpool.

HANDELBERIGTEN.

KOLONIALE EN ANDERE GOEDEREN.

HAMBURG 18 Dec. KOFFIJ. Daar de aanhoudend sterke vorst de scheepvaart geheel gesloten heeft, was in den loop dezer week de handel niet belangrijk; alleen zijn verkocht: 600 zakken Brazil tot 4½ à 4¾ sch. — SUIKER. Alhoewel de handel in dit artikel zeer onbeduidend geweest is, zijn de prijzen zeer vast gebleven, en hebben door de speculatie zelfs eene verhooging van ⅛ à ¼ gr. ondergaan. De eigenaars schijnen eene verdere verbetering te verwachten. De zaken dezer week bestonden uit: 100 kisten bruine Bahia tot 4¾ à 5, en 500 kisten blonde Havana tot 5⅝ gr. — SPECERIJEN zonder verandering. — RIJST. De handel van Carolina en Java was zeer beperkt, en werd alleenlijk voor de consumtie gekocht. — TABAK. Circa 350 pakken Portorico Bladen zijn uit de hand tot 4⅞ à 5⅛ sch. verkocht. — KATOEN. Door de algemeene stilte in den handel, is ook niets van belang in dit artikel omgegaan. Geene verzendingen konden meer naar het binnenland, uithoofde van het ijs, plaats hebben. —

TRAAN. Voor Zuidzee verlangt men 35 M. — RAAPOLIE zonder vele zaken. De prijzen zijn tot 24 à 24¼ M. — TALK. De handel is zeer onbeduidend, evenwel is onder de notering der prijzen niet aan te komen. METALEN. In *Lood* is niets omgegaan. In Banca *Tin* zijn geene zaken gedaan; verkoopers vond men tot 3½ sch.

ANTWERPEN 21 Dec. KOFFIJ. 100 balen Brazil zijn tot 28½, en 50 dito tot 27½ cs. cons. verkocht. — MEEKRAP. De prijzen van het artikel zijn onveranderd; slechts eenige partijen oude, van 1835 en 1836, zijn afgedaan. Eenige inkoopen hebben aan den oorsprong plaats gehad, van de gewassen 1839 en 1840.

ROTTERDAM 21 Dec. TABAK. Heden werden uit de *Indian Chief* 3 merken Virginy, te zamen 107 vaten, tot diverse prijzen verkocht.

LEEUWARDEN 18 Dec. BOTER. Er is, door de felle vorst, geene markt geweest; voor de Boter, die er was, werd te vergeefs *f* 33 geboden; echter wilden de boeren niet resolveren, en hebben alles in de waag nedergezet.

LEYDEN 19 Dec. BOTER. Marktprijs *f* 37 à 38, met vlugge koopers.

GRANEN, ZADEN, OLIE, ENZ.

ROUAN 18 Dec. Heden waren de prijzen van *Tarwe* zeer vast, en is er besteed van fr. 18.50 à fr. 20.50. *Meel* fr. 51 à fr. 54. Te Caux is fr. 24.50 à fr. 25.25 per 100 kilo's; te Elbeuf, Neubourg en Bourg-Achard is fr. 39 à fr. 41 per zak, van 160 à 165 kilo's, betaald.

Kunsten en Wetenschappen.

IETS OVER DE FINANCIëLE AANGELEGENHEDEN VAN HET RIJK, te *'s Gravenhage* en *Amsterdam*, bij de GEBROEDERS VAN CLEEF, 1840; 46 bladzijden met 5 tabellen.

Onder den invloed van altijd rampzalig misvertrouwen werd in het vorige jaar de bekende wet van 56 millioen afgestemd. De aanneming dier wet zou, naar de verzekering van den toenmaligen minister van koloniën, ook het vooruitzigt openen, om de staatsschulden, in weinige jaren, binnen gepaste grenzen te beperken; hare afstemming daarentegen zou zoodanig verderfelijk zijn, dat hij zich genoopt voelde deze wet te maken tot eene questie van portefeuille. Nogtans werd de wet niet aangenomen, en de minister bood zijne demissie den koning aan. Ook dit laatste woog niet zoodanig, dat men daarom alle de gezegden des nu afgetreden ministers voor goede munt wilde gehouden hebben. Van onderscheidene kanten beweerde men, dat hij veel gezegd had, enkel om maar de wet te doen doorgaan, en dreef den spot met hen, die anders er over dachten; de laatsten, daarentegen, hadden, in hun gegrond vertrouwen op de kennis, ervaring en regtschapenheid des ministers, de treurige gerustheid, dat, zoo als Zijne Exc. in vertrouwelijke gesprekken betuigde, de bedroevende gevolgen der afstemming reeds binnen het jaar zouden worden gevoeld.

Dat tijdverloop van één jaar is nu verstreken, en ook genoegzaam geweest om de gegrondheid der bedoelde verzekeringen van den laatstvorigen minister van koloniën te doen erkennen. De vermoedens, hier en daar opgevat, moeten, gedurende dat tijdverloop, voor den staatsman, die, met den koning, niets anders dan het welzijn des lands bedoelde, zeer hinderlijk zijn geweest. maar thans ook verschijnt dit: «IETS, » en stelt dezelve, door de onwederstaanbare magt van daadzaken en cijfers, met waardigheid in het licht. Reeds uit dit oogpunt is deze brochure in de hoogste mate belangrijk.

In algemeene trekken worden de nadeelige gevolgen, welke bereids in dit jaar zich geopenbaard hebben, aldus in de inleiding van het werkje geschetst:

Het is nu ongeveer een jaar geleden, dat deze voorspellingen zijn geschied en die vooruitzigten werden geopend; en men kan geenszins ontkennen, dat de eerste reeds gedeeltelijk zijn vervuld. De bank te Batavia heeft hare betalingen geschorst; de penurie aan geld op Java is zoo groot, dat daardoor en door de geschorste betalingen der bank, de handel aanmerkelijk wordt belemmerd, en vele artikelen een zeer verminderd debiet ondervinden. Daardoor, en welligt ook door gebrek aan fondsen bij de handel maatschappij, zijn de bestellingen van lijnwaden hier te lande aanmerkelijk verminderd, tot groote schade van onze industrie, welke zich zoo schoon begon te ontwikkelen, en tot nog grooter nadeel van duizenden arbeidershuisgezinnen, die daarin hun bestaan vonden en thans van brood zijn beroofd.

Niet tijdig heeft in het voorgaande jaar de vereischte specie naar Indië gezonden kunnen worden, en dien ten gevolge, is het indisch bestuur in vele moeijelijkheden gewikkeld geweest; de producten hebben niet tijdig uit de binnenlanden naar de zeeplaatsen kunnen worden afgevoerd; de schepen hebben maanden lang naar hunne ladingen moeten wachten, en in dit najaar heeft de handel maatschappij, van het groot aantal der haar aangeboden bodems, slechts een gering aantal kunnen bevrachten. Behoeft het gezegd te worden, dat een en ander niet alleen van den nadeeligsten invloed zijn zal op onze reederijen, maar dat daardoor tevens de aanvoer van producten naar herwaarts zal worden vertraagd, en dit van de schadelijkste uitwerking worden kan op de verkoopingen in het aanstaande jaar? Brengen deze minder op, zullen dan ook de bijdragen uit de koloniale baten niet moeten afnemen, en deze door opcenten of leeningen moeten worden vervangen?

De bestrijding der rijks-uitgaven, volgens de begrooting voor 1841, vordert eene vermeerdering van drie millioenen alleen aan opcenten, zonder van andere belastingen en vele andere bezwaren, daarbij voorkomende, te gewagen. En zoo men nu al aanneemt, dat zulk eene vermeerdering van belastingen op dit oogenblik gedragen kan worden, dan toch zal men moeten toestemmen, dat daaruit een groot bezwaar voor de ingezetenen zal voortvloeijen.

Vervolgens wordt met onpartijdigheid onderzocht, *of*, en aangetoond. *dat* het, ware de leening van 56 millioen bewilligd, alsdan hier en in de koloniën zoo veel beter zou zijn gesteld geweest, dat geene verhoogde belastingen, of nieuwe geldleeningen zouden zijn gevorderd geworden, om te voorzien in de behoefte van den staat.

De waardige staatsman, uit wiens pen de brochure gevloeid, of onder wiens ingeving zij geschreven is, bepaalt echter zich niet tot deze voor het verleden smartelijke, voor het aanstaande weinig bemoedigende berekeningen. Enkel het welzijn des lands voor oogen houdende, komt hij op den in 1839 afgestemden, maar andermaal onmisbaren maatregel terug: afbetaling der schuldvordering van de nederlandsche handel-maatschappij en daarstelling van een administratief kapitaal voor het departement van koloniën. Om daartoe te geraken, is het noodig vóóraf de handel-maatschappij te bewegen, om afstand te doen van het jongste met haar gesloten contract, onder genot van andere billijke voordeelen; en hij wijst de gronden aan, op welke men in dezen zich op de welwillendheid der handel-maatschappij verlaten mag. Dat oogmerk bereikt wordende, zal men niet alleen de gunstige en duurzame resultaten, in het vorige jaar door hem voorspeld, alsnog mogen verwachten, en door de éénige leening van 40 millioen zich van alle verdere leening of verhooging van belasting ontslaan; maar bovendien wijst hij het middel aan, om de nationale schuld voor het grootste gedeelte op Indië over te dragen, en langs dien weg van lieverlede voor het moederland te vernietigen.

Dit gedeelte der brochure vooral is de aandacht van het publiek, maar in het bijzonder van de Hooge Regering en der kamers overwaardig. Wij kunnen ons niet wederhouden de merkwaardige bladzijden, op welke dat middel is voorgesteld, in hun geheel mede te deelen:

Voorzeker kan het in den eersten opslag vreemd schijnen, dat de staat van een aanzienlijk gedeelte zijner schulden zou kunnen worden ontheven, zonder merkbaar bezwaar voor de ingezetenen van het rijk, en het is maar al te zeer te verwachten, dat, bij gebrek aan de vereischte kennis onzer aangelegenheden, een ontwerp van dien aard mistrouwen, en dien ten gevolge sterken tegenstand bij velen ondervinden zal. Dan is dit niet evenzeer het geval geweest met het thans ingevoerde stelsel van cultuur op Java? Is het intusschen niet aan dat stelsel, dat Nederland thans grootendeels zijne welvaart, deszelfs schoone reederijen, handel en ontwikkeling van industrie verschuldigd is, en tot dus verre het nationaal bankroet is voorgekomen? Hoe veel tegenstand ondervond hetzelve niet in den aanvang. Hier vond het, behalve bij onzen gewezen Koning en den tegenwoordigen minister van marine en koloniën, destijds daarover in zijne betrekking als directeur van het departement van koloniën geraadpleegd, bij niemand bijval. In Indië ontmoette het bij verre weg de meeste en aanzienlijkste ambtenaren den grootsten tegenstand, en nu, nadat het ondanks al die bedenkingen, tegenwerkingen, en al die ongunstige gevoelens, is daargesteld, — bekennen nu niet de vroegere eerlijke tegenstanders van hetzelve, eenparig, dat zij gedwaald hebben, en Nederland zijn behoud aan dat stelsel is verschuldigd? Mag men nu na zulk een voorbeeld niet verlangen, dat met onpartijdigheid, een nader voorstel, uit dezelfde bron voortgevloeid, en met het stelsel van cultuur naauw verbonden, worde onderzocht, inzonderheid wanneer de veege toestand onzer financiën en ons nationaal crediet volstrekt een hulpmiddel vordert, en niemand eenig ander of beter aan te wijzen weet?

Men leide uit deze inleiding niet af, dat het onderhavige ontwerp zeer te zamen gesteld, of van een' twijfelachtigen uitslag zijn zou, — integendeel, hetzelve is in zijnen aard eenvoudig, bevattelijk, en belooft allezins eene goede uitkomst: hetzelve is voornamelijk gegrond op het overbrengen van een gedeelte onzer schuld, en de aflossing derzelve, op onze oost-indische domeinen, zoodanig, dat daardoor zoowel het belang der geldschieters als dat van den staat zelve bevorderd wordt, zonder bezwaar voor onze koloniën of derzelver bewoners, en het is tevens dermate ingerigt, dat met het verlies van Java de staat ontheven zou zijn van het gedeelte der schuld, dus op hetzelve gevestigd.

Dat tot zulk een doel, in de eerste plaats gevorderd wordt, eene beleenbare waarde, valt dadelijk in het oog. — Java kan die waarde opleveren, daaraan behoeft niet te worden getwijfeld. Nog zeer kort geleden, is het landgoed Pamanoekan door een' ingezeten van Java, thans hier aanwezig, gekocht voor ongeveer drie millioen guldens. Er zijn in onze oost-indische bezittingen meer dan tweehonderd landgoederen van gelijke waarde, het eigendom van het gouvernement, aan te wijzen, die alle, waren slechts de noodige fondsen voorhanden, binnen weinige dagen gretig zouden kunnen worden verkocht. Doch, behalve dat daartoe het vereischte kapitaal niet voorhanden is zou die wijze, om het problema op te lossen niet strooken met onze overige belangen. De oplossing van het vraagstuk moet dus op eene andere wijze worden beproefd.

Het middel van contracten, zoo als zulks thans op Java bestaat, is vatbaar, om, met de vereischte wijzigingen, aan alles, wat hier redelijker wijze gevorderd worden kan, te voldoen.

Die contracten berusten op het beginsel, dat van gouvernementswege met de hoofden en bevolking van een bepaald district wordt overeengekomen, om eene zekere hoeveelheid suikerriet, of eenig ander ruw product, voor de markt van Europa geschikt, te teelen: met dat ruwe product kan de inlander betalen zijne verschuldigde landrente, of, zoo zulks verlangd, wordt de waarde daarvan uitgekeerd in kopergeld, als wanneer de inlander van zijne zijde verpligt is, de landrente te voldoen.

Deze ruwe producten, voor zoo verre dezelve eene nadere bewerking vorderen, worden afgestaan aan een' ondernemer of zoogenaamden contractant, voor tien, vijftien of twintig jaren, en aan dezen een voorschot verleend (althans was dit het geval gedurende de eerste jaren na het invoeren dier contracten) toereikende om de fabrijken op te rigten, ter bearbeiding van het product. Aan een en ander is de voorwaarde verbonden, dat het geleverde ruwe product, de rente van het voorschot en de aflossing daarvan, met het fabrijkaat zal worden voldaan, tot een' overeengekomen prijs: b. v. betrof het eene suikeronderneming, dan moesten de opgegeven lasten in suiker worden gekweten, tegen *f* 10 kopergeld de picol. De meerdere suiker, die de ondernemer verkreeg, dan tot deze betaling gevorderd werd, was zijn bijzonder eigendom, waarover hij naar goedvinden kon beschikken.

De suiker aan de vrije markt te Batavia is tot dus verre niet minder dan tot *f* 13 zilver verkocht, zoodat het gouvernement op de landrente, indien de suiker op Java verkocht was geworden, ongeveer 50 pCt. zou hebben geprofiteerd, en een gelijk voordeel op de rente en de voorschotten zou verkregen zijn geworden. Doordien echter de suiker voor rekening van het gouvernement naar Europa is verzonden, is zulks geenszins het geval. Dan het voordeel, op die wijze opgeofferd, heeft gestrekt, om onze reederijen en koophandel aanmerkelijk uit te breiden en te bevoordeelen.

De invoering dier contracten heeft dat gelukkig effect gehad, dat daardoor eene bron van welvaart is geopend geworden voor de inlandsche bevolking, — allerwege onder dezelve lust tot arbeid is ontstaan en de rust en tevredenheid daardoor aanmerkelijk zijn bevorderd.

Voor de contractanten zijn die ondernemingen zoo voordeelig geweest, dat velen, na drie of vier jaren, het vruchtgebruik van hunne contracten, met *f* 150,000 tot *f* 500,000, winst, aan anderen hebben kunnen overdoen, en de aanvragen om contracten te sluiten zijn zoo menigvuldig geworden, dat daaraan met geene mogelijkheid, zoo als de zaken nu staan, heeft kunnen worden voldaan: het is zelfs overbodig geworden, bij het aangaan van nieuwe contracten, verdere voorschotten te verleenen. Door middel van deze contracten, is tevens voor het gouvernement een geschikt middel verkregen, om het excedent van Indië jaarlijks te kunnen remitteren.

Dat zelfde stelsel nu is, met eenige wijzigingen, vatbaar, om als middel ter rente-betaling en aflossing van een naamwaardig gedeelte onzer schuld te worden aangewend.

Het is hier de plaats niet, om dat stelsel in die bijzonderheden te behandelen, welke geene onmiddellijke betrekking hebben tot ons doel. Genoeg zoo het uit eene ontwikkeling van de hoofdtrekken daarvan blijkt, dat hetzelve aanwendbaar is, en men een' goeden uitslag daarvan mag verwachten.

(Vervolg en slot hierna)

PRIJZEN DER PERCEELEN,

Geveild op Maandag 21 *December* 1840, *in het O. Z. Heeren-Logement*, te Amsterdam.

N. 1. Een Huis, c. a., op de Keizersgracht, Z. Z., tusschen de Spiegel- en Vijzelstraten, N. 4102. *f* 8,150. — *f* 1,600. G. v. d. Weijden.

N. 2. Een Huis, c. a., op de Reguliersgracht, O. Z., tusschen de Keizers- en de Heerengrachten, N. 5489. *f* 7,750. — *f* 250. J. Moele.

N. 3. Een Winkelhuis, c. a., op den Nieuwendijk, tusschen de St. Jakobstraat en de Krom-Elleboogsteeg, N. 1744. *f* 4,850. — *f* 400. H. Romijn.

N. 4. Een Winkelhuis, c. a., in de Oude Hoogstraat, op den hoek van de Bethaniedwarsstraat, N. 1463. *f* 4 850. — *f* 1. J. B. van Scherpenzeel.

N. 5. Een Huis, c. a., en het daarnaast aangelegen Erf, op den Binnenkant, op den hoek van de Schipperstraat, N. 2852 en 2853. *f* 3,050. — *f* 300. J. J. Evers.

N. 6. Een Huis, c. a., in de Bloedstraat, bij de tweede Dwarsstraat, N. 2487. *f* 1,775. — *f* 25. Opgeh.

N. 7. Een Huis, c. a., in de Boomstraat, tusschen de eerste en tweede Dwarsstraat, N. 5536. *f* 575. — *f* 5. J. F. Schutte.

N. 8. Een Huis, c. a., in de tweede Rozendwarsstraat, bij de Rozengracht, N. 2029. *f* 570. — *f* 10. B. Brugman.

N. 9. Een Huis, c. a., op den Haarlemmerdijk, tusschen de Binnen-Brouwersstraat en Korte Prinsengracht, N. 1581. *f* 5,050. — *f* 100. R. W. Hartgerink.

N. 10. Een Koopmanshuis, c. a., op de Bloemgracht, tusschen de Lijnbaansgracht en tweede Bloemdwarsstraat, N. 2782. *f* 3,000. — *f* 100. Opgeh.

N. 11. Een Huis, c. a., op de Rozengracht, tusschen de tweede Bloemdwarsstraat en de Akkolijenstraat, N. 2352. *f* 2,600. — *f* 400. G. E. van Riet.

N. 12. Een Winkelhuis, c. a., in de Buiten-Bantammerstraat, N. 2555. *f* 2.050. — *f* 20. J. F. Schutte.

N. 13. Eene Smeersmelterij, c. a., in de Rozenstraat, nabij de Prinsengracht, N. 2204. *f* 2,175. — *f* 25. Opgeh.

N. 14. De helft in den Wind Korenmolen, c. a., genaamd *de Hoop*, op het tweede Bolwerk, tusschen de Utrechtsche- en Weteringspoorten, N. 5313 en 5315. *f* 9,750. Ant. Schouten.

N. 15. Een Koopmans-Winkelhuis, c. a., op den St. Luciën-Burgwal, of Pijpenmarkt, op den hoek van en uitkomende in de Sloterdijksteeg, N. 3407. *f* 6,900. — *f* 150. J. F. Schutte.

N. 16. Een Pakhuis, c. a., op de Pijpenmarkt, in de Sloterdijksteeg, achter het Perceel N. 15, N. 3409. *f* 600. — *f* 5. Dito.

N. 17. Een Pakhuis, c. a., op de Pijpenmarkt, in de Sloterdijksteeg, naast het Perceel N. 16, N. 3410. *f* 525. L. G. Westenberg.

(N. 15–17:) en *f* 25. B. Langerhuizen.

N. 18. Een Pakhuis, c. a., op Rapenburg, tusschen de Foelie- en Peperstraten, N. 52. *f* 3,400. — *f* 50. Opgeh.

N. 19 Een Huis, c. a., op de Pijpenmarkt, in de Sloterdijksteeg, Z. Z., N. 3422. *f* 350. — *f* 150. B. Langerhuizen.

N. 21. Een Huis, c. a., in de Goudsbloemstraat, tusschen de eerste en tweede Goudsbloemdwarsstraat, N. 352. *f* 1,400. J. Feije.

N. 22. Een Huis, c. a., in de eerste Boomdwarsstraat, tusschen de Boom- en Lindenstraten, N. 5717. *f* 850. — *f* 5. J. B. van Scherpenzeel.

NB. De Perceelen N°. 20 en 23 zijn niet geveild.

Schouwburgen, Concerten, enz.

STADS SCHOUWBURG. Woensdag 23 December 18.. MOEDERLIEFDE EN HELDENMOED, OF DE GEVANGENIS OP HET SLOT 'S GRAVENSTEIN TE ANTWERPEN. Geschiedkundig Tooneelspel, in drie Bedrijven, door den Heer *A. Ruijsch* (met bekortingen). Gevolgd door: DE METSELAAR EN DE SMID, Nieuw Groot Ballet-Pantomime.

Aanvang ten half Zes Ure.

Zaturdag den 26 December: Wegens het Kersfeest geene Voorstelling.

THEATRE FRANCAIS. (*Sous la direction de Mr.* P... DENT.) Jeudi 24 Dec 1840. Une première représentation de: INDIANA ET CHARLEMAGNE, Vaudeville, en 1 acte. Précédé de: LE MARI DE LA DAME DES CHOEURS, Vaudeville, en 2 actes. *On commencera à 7 heures.*

THÉATRE ITALIEN, *Amstelstraat.* (N°. 14 de l'Abonnement.) Jeudi 24 Decembre 1840. LE BARBIER DE SÉVILLE, Opéra Comique, en 3 actes; Musique de *Rossini*. Mad. *Donatelli* remplira le rôle de *Rosine*. *Le Spectacle commencera à 7½ heures.*

Le Bureau de Location sera ouvert depuis 10½ heures du matin jusqu'à ... heures après midi.

Bientôt pour les Debuts de Mr. *Lanzoni*, premier Tenor, la première représentation de: BELISAIRE, Grand Opéra, en 4 actes, de *Donizetti*. Mlle *Matthey* remplira le rôle *d'Antonina*, *Femme de Belisaire*; et une représentation extraordinaire, au bénéfice de Messieurs et Dames des Choeurs.

SALON DES VARIETES, in de *Nes*. Woensdag den 23 December 1840. OP DE STRAAT, Vaudeville, in één Bedrijf, naar het Fransch *Sur le Pavé*. Na hetzelve: HIER MAG NIEMAND DOOR, OF DE POST VAN EER, Vaudeville, in één Bedrijf, naar het Fransch *On ne passe pas*. Tot slot: DE INTRIGUE AAN HET VENSTER, OF DE MISLUKTE SERENADE, Vaudeville, in één Bedrijf.

Entrée 75 Cts., welke in vertering zal worden aangenomen.

Aanvang ten 7½ Ure. JH. DUPORT.

ODÉON. CONCERT van Mejufvrouwen ELISA MEERTI en CONSTANCE JANSSENS, op Woensdag 30 December 1840.

Aanvang ten 7½ Ure.

EERSTE DEEL. 1. Allegro van eene Simphonie. — 2. Aria van *Beethoven*, te zingen door Mejufv. *Meerti*. — 3. Solo voor viool, uit te voeren door den Heer *J. Remmers*, eerste violist aan de kapel van Z. M. den Keizer van Rusland. — 4. Aria uit *Lucia di Lammermoor*, van *Donizetti*, te zingen door Mejufv. *Janssens*. — 5. Finale van de Simphonie. — 6. ... uit *Tancred*, van *Rossini*, te zingen door Mejufvrouwen *Meerti* en *Janssens*.

TWEEDE DEEL. 1. Ouverture. — 2. Trio uit *Jessonda*, van *Spohr*, te zingen door Mejufvrouwen *Meerti* en *Janssens* en den Heer *J. A. Tuyn*. — 3. Solo voor viool, uit te voeren door den Heer *J. Remmers*. — 4. ... uit *Semiramis*, van *Rossini*, te zingen door Mejufvrouwen *Meerti* en *Janssens*.

De plaatsen zijn van heden af aan bovengemeld Locaal te bespreken.

Bij de Redactie zijn ontvangen, voor de nagelaten betrekkingen van de met de pink *de Vrouw Petronella Pronk* verongelukte Scheveningsche visschers, van een' onbekende een coupon Russische Certif. van Vloten en Gijselaar à *f* 16.45, benevens eene gelijke Coupon van denzelfden voor die der verongelukten met de pink *de Vrouw Petronella*.

TE AMSTERDAM, BIJ C. G. WITHUYS, VERANTWOORDELIJK UITGEVER EN DIRECTEUR.

GEDRUKT BIJ A. ZWEESAARDT